Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

ANUL XII, Seria II-a
Nr. 2184
4 PAGINI — 20 BANI
Vineri 11 mai 1956

DOI TINERI DIN OAȘ

Un zîmbet sfios, într-o zi de primăvară. Gh. Ciorbă și Lușca Pop, tineri oșeni din comuna Certeze, raionul Oaș.

ÎN TABĂRA BRIGĂZII DE TRACTORIȘTI

Afirmația după care tabăra unei brigăzi de tractoare e aidoma unui comandament de front nu e de loc lipsită de adevăr. Inchipuiți-vă numai cîmpul întins, zeci și sute de hectare în mijlocul cărora se ridică o mică așezare omenească, tabăra brigăzii de tractoare.

De cum caldul austru începe a lua locul crivățului rece și pînă tîrziu, cînd brazda prinde a îngropa odată cu miriștea uscată primii fulgi de zăpadă, cîmpul e străbătut de duduitul tractoarelor. Fie că e arșiță, ploaie sau vînt, fie că pe cîmp mai e sau nu cineva, în tot acest răstimp tractoriștii își trăiesc viața departe de sat, în tabăra brigăzii. Și în acest timp pragul vagonului-dormitor, principalul și, cîteodată, unicul acaret al comandamentului, e trecut nu numai de cei cîțiva membri ai brigăzii. Aci vin ingineri de la S.M.T., de la gospodăriile colective deservite, vin președinți de gospodării colective sau de întovărășiri și brigadieri de cîmp. Nu lipsesc nici reporterii ziarelor și chiar operatorii de cinematograf. Vorbind despre succesele brigăzii sale, utemistul Vasile Mușat de la S.M.T. Hagieni spunea: „De multe ori, la consfătuirile de producție ale brigăzii invitam și pe brigadierii și șefii de echipă din brigăzile de cîmp ale gospodăriei, pentru a discuta împreună sarcinile ce le aveam de îndeplinit în zilele următoare". Consfătuirile acestea ținute înainte sau după orele de muncă s-au încetățenit în activitatea multor brigăzi de tractoare tocmai datorită rolului lor mobilizator în muncă.

Cunoscut este însă faptul că în brigăzile de tractoare muncesc mulți tineri, mulți utemiști și e deci firesc ca de cele mai multe ori întreaga viață și activitate din tabăra brigăzii să fie condusă de grupa U.T.M. Mircea Ghioajă, șeful brigăzii a VI-a de la S.M.T. Făcăieni și totodată organizatorul grupei U.T.M. din brigadă, ne povestea: „Sînt organizator de grupă și șeful brigăzii; nu știu dacă e tocmai bine, așa au hotărît însă băieții. Brigada noastră e fruntașă și ca și dumneata, mulți ne întreabă care sînt secretele succesului nostru. Tuturora le răspundem că cheia succesului e în mîinile grupei noastre U.T.M. Ca șef de brigadă ești tras la răspundere numai pentru îndeplinirea planului. Tractoriștii din brigadă, utemiștii sînt totuși oameni și, dacă înțeleg să muncească în cele mai grele condiții ale naturii, departe de sat, de familie, cer — pe măsura posibilităților existente — să trăiască aci, în tabăra brigăzii, o viață omenească. Făurirea unei astfel de vieți e una din principalele sarcini ale grupei noastre U.T.M. Și nu se poate spune că între traiul tractoriștilor în cîmp și îndeplinirea sarcinilor de plan nu e nici o legătură. Ba, dimpotrivă". Nu poate fi însă concepută făurirea în cîmp a unei vieți cît de cît omenești, fără cel mai elementar lucru — vagonul dormitor. Și cu toate acestea mai sînt unele conduceri de S.M.T.-uri ca Andrășești Slobozia, care se fac a nu înțelege aceste lucruri elementare. Pe tarlalele gospodăriei colective „1 Mai" din Perieți, la peste 10 km. de sat, tractoriștii dorm sub cerul liber în vreme ce în curtea stațiunii mîțele și unele orătănii și-au făcut culcuș într-un frumos vagon dormitor.

Dar prezența în cîmp a unui vagon dormitor nu rezolvă în întregime problema unei vieți cu adevărat omenești. Nu puține sînt brigăzile de tractoare care, avînd toate condițiile, nu știu să le folosească. Unii tractoriști se plîng că le este peste puteri ca după orele de muncă să se spele, să citească o carte, să facă un lucru folositor. In brigăzile în care domnește un asemenea spirit de nepăsare ai să întîlnești vagoane dormitor cu înfățișare urîtă, în care diverse piese de tractor se învălmășesc cu castroanele de mîncare, iar cearceafurile au aceeași culoare cu păturile. Și dacă brigada a fost dotată cu o bibliotecă atunci trebuie s-o cauți la fund, pe sub paturi. Săgeata roșie de pe graficul care indică realizarea planului, o vei găsi sub indicii planificați. E greu — spun acești tineri — să trăiești în cîmp. Poate. Un reporter ce a vizitat de curînd brigada condusă de comunistul Ștefan Corban, de la S.M.T. Tecuci, brigadă fruntașă pe stațiune, istorisea: „Era trecut de miezul nopții, afară cădea lapoviță și bătea un vînt rece. In vagon nu era cu mult mai cald. Era însă curat, chiar foarte curat. Inainte de a face altceva, toți membrii brigăzii, sosiți atunci de pe cîmp, au prins a se spăla cu apă rece, la miezul nopții, după multe ore de muncă. S-au spălat nu numai pe mîini, unii s-au dezbrăcat chiar pînă la brîu. Abia după aceea s-au așezat la masă, iar înainte ca lampa să fie stinsă, însuși șeful brigăzii a pus mîna pe mătură și a făcut curat în vagon". Oare oamenilor acestora nu le era frig, nu erau obosiți? Erau, dar voiau să trăiască civilizat, chiar în condițiile grele ale campaniei, după cum de altfel vroiau să mențină mereu brigada lor pe loc de frunte în muncă.

Pe gospodari îi cunoști însă înainte de a trece pragul vagonului-dormitor. In unele tabere, în jurul vagonului-dormitor stau aruncate în dezordine butoaie cu carburanți, iar agregatele — ruginite și pline de pămînt, așa cum au ieșit din brazdă. Carburanții și lubrefianții păstrați cu neglijență nu întîrzie să-și spună cuvîntul în uzajul prematur al motoarelor.

In tabăra brigăzilor fruntașe, a celor gospodari, ordinea din vagon o întîlnești pretutindeni. După orele de muncă pe membrii acestor brigăzi îi vei găsi jucînd șah, citind o carte, un ziar, discutînd cu un inginer sau între ei despre problemele muncii ascultînd patefonul sau dichisind ceva prin vagon sau împrejur.

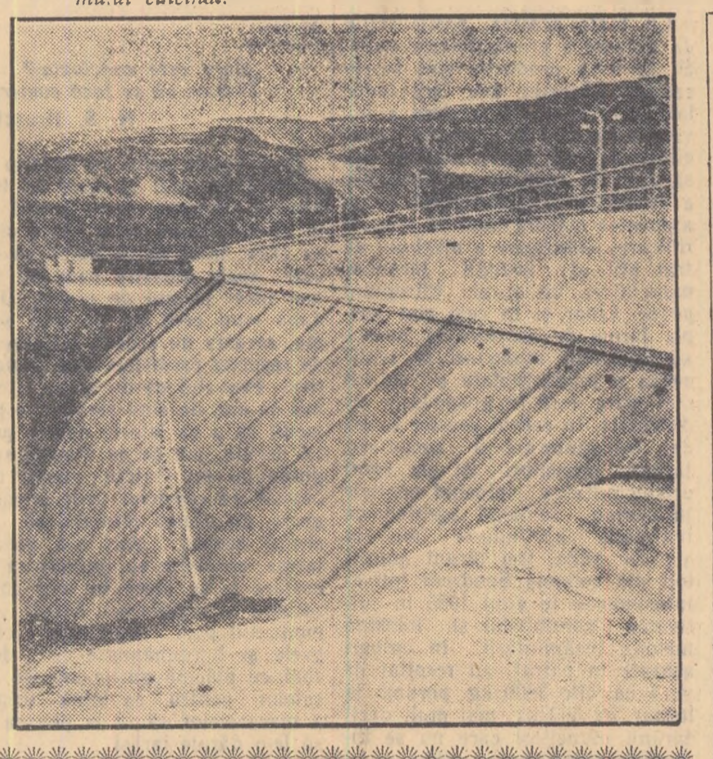
Taberele de cîmp ale tractoriștilor sînt vizitate uneori de activiști ai comitetelor raionale și regionale U.T.M. Aici întîlnești deseori lucrînd pe membrii comitetelor U.T.M. din S.M.T. Pornind de la acest lucru poate vom fi tentați să credem că ei se ocupă în toate locurile de felul în care trăiesc tinerii tractoriști. Din păcate, nu se întîmplă așa. Iată de ce amintim acelor tovarăși care nu încearcă să facă o legătură între traiul tractoriștilor și buna desfășurare a lucrărilor cu tractoarele, că nici un amănunt al vieții tinerilor tractoriști nu trebuie să scape din sfera lor de activitate.

„Scînteia tineretului"

Hidrocentrala de la Văliug

In anii puterii populare în țara noastră s-au construit numeroase termo și hidrocentrale electrice, care produc energie electrică necesară industriei noastre în plină dezvoltare, orașelor și satelor noastre.

In fotografie un aspect al barajului hidrocentralei de la Văliug, construită în anii primului cincinal.

882 de noi gospodării agricole și întovărășiri

In luna aprilie, în plină campanie agricolă de primăvară, au mai luat ființă în întreaga țară 882 de gospodării colective și întovărășiri agricole în care au intrat peste 26.600 familii de țărani muncitori cu mai mult de 39.000 ha. In această perioadă, în regiunea Iași au luat ființă 145 de întovărășiri agricole, în regiunea Craiova 142, în regiunea Constanța 132, în regiunea București 103 întovărășiri agricole, iar în regiunea Galați 21 de gospodării agricole colective. In același timp, în gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole existente s-au mai înscris în cursul lunii aprilie aproape 25.000 familii de țărani muncitori. In regiunea Constanța, de exemplu, s-au înscris în această perioadă în gospodăriile agricole colective existente încă 5.751 de familii, iar în regiunea Iași s-au înscris în întovărășirile existente aproape 2.000 de familii de țărani muncitori.

„Metode" de care trebuie să ne lipsim

Mașina trage puternic, urcînd pieptiș dealul Fereștilor, pe drumul spre tarlalele întovărășiților din Ferești, raionul Vaslui. In stînga și în dreapta, pe ogoare, se zăresc țărani muncitori pe care zorii acestei zile calde de primăvară i-au găsit întorcînd brazde.

Adierile de vînt aduc pînă la noi zgomot de tractoare. „Se cunoaște că este Lanz — zise șoferul. I-auzi cum mai bate..."

Era într-adevăr un Lanz însoțit de un K.D.-35. Cu cîte cinci brazde la plug și cu grape cu colți, cele două tractoare lăsau în urmă fîșii late de păm nt negru. Pe Lanz stăteau doi tineri. Unul coborî și veni să ne întîmpine.

— Ciobănică, șeful brigăzii — se recomandă el.

Aflînd cine sîntem și ce dorim de la el, Ion Ciobănică, șeful brigăzii a 8-a de la S.M.T. Moara Grecilor, începu să ne înșire:

— Avem aici 14 hectare de porumb și floarea soarelui ale întovărășirii din Ferești. Utemistul Mihai Arusoaiei, care lucrează pe Lanz, a făcut în ultimele două zile cîte două norme; celălalt utemist, Ion Suster, de pe K.D-35, face și el aproape două planuri, dar...

— Dar ce?

— Există un „dar" și ne doare atît, că nu putem să nu-l spunem.

Indignat ne povestește „peripețiile" brigăzii sale.

— Am plecat de la Moara Grecilor, de la stațiune, de vreo 10 zile. Ne-am dus la Bălteni, deoarece acolo ne-a trimis Ion Carp, inginer agronom de sector. Carp ține locul agronomului-șef al stațiunii, dar se îngrijește numai ca sectorul lui să fie fruntaș: a îngrămădit cîteva brigăzi acolo. După o deplasare de 12 km. și după ce am stat o zi fără să tragem nici o brazdă — terenul era prea moale — am fost trimiși la Ferești. Alți 34 km. în gol. Combustibilul din cisternă s-a golit serios, dar tovarășul Carp ne-a asigurat:

— Mergeți acolo că o să primiți combustibil. Intovărășiții vor trimite căruțe.

Am sosit la Ferești cu cisterna goală. Aici am aflat însă că președintele întovărășirii, tovarășul Nicolae Slusăr, nu a trimis nici o căruță după combustibil. A fost nevoie de multe discuții pînă a trimis după un butoi. In sfîrșit, băieții au pornit la arat. Au lucrat din zori și pînă noaptea — fiindcă nu avem schimbul II — pînă cînd... s-a terminat combustibilul.

Am mai stat o zi. Vă dați seama ce înseamnă să stea două tractoare o zi întreagă? Vremea este tare înaintată și noi... fumăm pe marginea drumului.

După ce adăugă cîteva cuvinte, pe care n-aș dori să le fi auzit agronomul de sector și președintele întovărășirii, care în trei zile n-au dat pe la ei decît o dată, o jumătate de oră, Ion Ciobănică vorbi mai departe:

— Sînt tractorist de patru ani, niciodată însă n-am lucrat așa ca acum. Veniți să vă arăt. Iată, priviți!

Nu ne venea să credem ochilor. Tot terenul era însămînțat „pe piele". Pe tarlaua cu rămășițe de coceni, boabele aruncate pe pămîntul nearat se adunaseră cîte 7-8 la un loc, cu goluri de cîțiva metri.

— Bine, dar voi, tractoriștii, cum de ați permis așa ceva? S.M.T.-ul doar răspunde de producție, răspundeți și voi.

— Ce era să facem? Cînd am venit, totul era terminat. Am chemat pe tehnicianul agronom al comunei, Mircea Popa și el ne-a zis:

— Ei, dați-i bătaie că ne apucă vara! Merge și așa!

★

Ne-am întors la Ferești, la sfat. Secretara organizației de bază U.T.M., tovarășa Gica Busuioc, era de două zile într-o ședință la Vaslui, la comitetul raional U.T.M. Se vede treaba că așa se obișnuiește aici: de la adunarea de alegeri, nici un activist de la raion n-a mai venit la Ferești. In schimb, secretara a fost chemată de vreo trei ori la raion în loc să fie lăsată să organizeze participarea tineretului la campanie. Mircea Popa, tehnicianul agronom, este la sfat. El nu răspunde de nici un sector în această campanie, ci stă aici, așteptînd situații de la deputați.

Agronomul ne-a vorbit despre metodele agrotehnice înaintate aplicate de țăranii muncitori, despre roadele cursurilor agrotehnice de iarnă etc. Despre faptul că întovărășiții practică cele mai dezavantajoase metode de însămînțat, nu ne-a spus însă nimic, ca și cum n-ar fi știut.

Dacă întovărășiții seamănă „pe piele", o fac „pe pielea lor" — ar putea spune unii. Dar cum contribuie ei atunci la sporirea producției agricole? Ce exemplu dau ei țăranilor muncitori cu gospodării individuale, dintre care mulți s-au convins de folosul metodelor avansate și caută să le aplice? Și, în sfîrșit, de ce organele agricole din raionul Vaslui nu ajută pe întovărășiții din Ferești să muncească după știință, în scopul consolidării întovărășirii?

Se cer răspunsuri grabnice la aceste întrebări. Și nu numai de la întovărășiți, de la tractoriștii care le lucrează pămîntul sau de la tehnicianul Mircea Popa, ci și, mai ales, de la conducerea S.M.T.-ului Moara Grecilor și de la sfatul popular raional.

GH. ANGELESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

A început construcția marilor conducte pentru transportul gazului metan

A început construcția marilor conducte magistrale pentru transportul gazului metan. Așa cum prevăd Directivele Congresului al 2-lea al P.M.R., rețeaua de transport de gaze naturale se va dezvolta în cursul acestui cincinal cu cel puțin 2.000 km. Toate conductele magistrale pornesc din bogatul centru de gaz metan situat în Ardeal. Conductele care duc spre nord-vestul și sudul țării, primele care au intrat în lucru, se vor întinde pe 445 km. Prima conductă va străbate Ardealul, iar a doua va traversa munții Carpați de-a lungul Văii Prahovei. Alte conducte magistrale vor alimenta cu gaz metan Banatul, Moldova și Muntenia, inclusiv Capitala țării.

Pe șantierele primelor două conducte magistrale munca este în toi. Lucrările sînt executate de muncitori, ingineri și tehnicieni de la Intreprinderea de montaje, construcții petrolifere și conducte din cadrul Ministerului Industriei Petrolului.

Constructorii au la dispoziție puternice mijloace mecanizate: tractoare, excavatoare de săpat șanțuri, buldozere, agregate termice și electrice de sudură și altele.

Incă de la început au fost atacate cele mai grele puncte ale traseelor. Pe șantierul conductei transcarpatice au fost sudați pînă acum 12 km. de conductă, dintre care 6 km. au și fost montați în șanțuri.

Se prevede ca odată cu înaintarea traseelor să se facă și racordările. In acest fel, se va grăbi alimentarea centrelor industriale și a comunelor cu acest combustibil ieftin și comod.

(Agerpres).

Tineri lucrători ai comerțului de stat

Așa cum ar trebui să fie în toate magazinele...

AU SOSIT MĂRFURI NOI

Au început zilele calde. Hainele groase, de lînă nu mai sînt de suportat. In magazinele textile se cer tot mai mult stofele ușoare, ba chiar țesăturile subțiri de bumbac.

In magazinul nr. 1 produse industriale din Tg. Mureș, cumpărătorii vin și pleacă cît îi ziua de mare. La toate raioanele cererile sînt mari.

La raionul textile cumpărătorii sînt deserviți de brigada utemistă de bună deservire din care fac parte tinerii Olah Eugen și Martor Ilona.

O cumpărătoare se apropie și întreabă:

— Ei, tovarășe, ce mărfuri noi aveți?

— Mărfuri noi? Dar priviți materialul acesta cu trandafiri mici și roșii pe fond gri. Se numește Mamaia. E un produs nou al fabricii „30 Decembrie" din Arad.

— Intr-adevăr materialul e foarte frumos și am să cumpăr. Dar altceva nou ce mai aveți? — a întrebat cu oarecare curiozitate în glas cumpărătoarea.

— Iată aici un cașmir minunat imprimat. Dincoace tobralco, olandină, crepon, Căciulata, imprimeuri din cele mai variate. Din care doriți să vă dăm?

Cumpărătoarea a rămas o clipă descumpănită în fața atîtor lucruri frumoase. Privirea îi aluneca de pe una pe alta, fără să se poată opri asupra unei singure țesături. Alegerea era într-adevăr grea. Toate erau frumoase.

In toate raioanele magazinului abundența de mărfuri e aceeași. In raionul stofe, în raionul mercerie și în raionul parfumerie cumpărătorul găsește tot ce vrea.

Varietatea de mărfuri, modul conștiincios în care vînzătorii din acest magazin deservesc pe cumpărători, fac ca aceștia să-l caute și să-l prefere.

UN MAGAZIN ALIMENTAR CU ORAR NOU

Tovarășul Filip Francisc venise din Reghin la Tg. Mureș cu treburi. Toată dimineața a muncit cu spor. Către prînz și-a adus aminte că nevastă-sa l-a rugat să facă unele cumpărături. S-a uitat la ceas. Era ora 2.

— Tii! S-au închis magazinele. Cum de nu mi-am adus aminte mai devreme? O să se supere nevastă-mea. Cît mă rugase să-i cumpăr niște calciu griș pentru copii...

Totuși, pentru că mai avea timp pînă la plecare și timpul era frumos, a pornit-o prin centrul orașului să se plimbe. Dar, iată că un mare magazin alimentar era deschis. Nu-i venea a crede. S-a mai uitat o dată la ceas. Era ora 2 și zece. Și totuși magazinul era deschis. A intrat așteptîndu-se ca cineva să-i spună: „E închis, tovarășe". Dar nu. In întîmpinare i-au ieșit vînzătorii, plini de bunăvoință.

— Bună ziua, tovarășe! Ce doriți să cumpărați? — l-au întrebat ei văzînd că s-a oprit nedumerit în mijlocul magazinului. Avem de toate!

Nedumerirea lui era firească. Se obișnuise la Reghin ca atunci cînd intră într-un magazin să ceară cu insistență cîte ceva pînă cînd vînzătorul să-l audă în sfîrșit. De salutat nici vorbă nu putea fi. Și aici deodată atîta respect și atenție pentru persoana lui! De necrezut. Dar dacă stai să te gîndești așa trebuie să fie. S-a îndreptat către raionul de coloniale. A cumpărat calciu griș și încă multe altele, căci raionul era foarte bine aprovizionat.

— Dar spuneți-mi, vă rog, de ce magazinul e deschis la ora asta?

— Magazinul nostru e deschis zilnic între orele 7—22. La noi se lucrează pe brigăzi în două schimburi — i s-a răspuns.

Raionul coloniale, unde tovarășul Filip a făcut cumpărături, este deservit de două brigăzi de tineret. Din brigada nr. 1 fac parte Matei Iuliana, Gligor Ioan, Secsi Iuliana și Szabo Ilona. Brigada nr. 2 este compusă tot din patru tineri: Nagy Margareta, Nagy Rozalia, Nagy Ioszef, (nu, nu sînt frați) și Demi Ilona.

La plecare, tovarășul Filip a cerut caietul de sugestii și reclamații.

„N-am cerut acest caiet — a scris el — pentru a face o reclamație, ci ca să aduc laude și mulțumiri colectivului de lucrători din acest magazin pentru felul cum se comportă față de cumpărători. Acest magazin ar trebui să servească drept pildă tuturor magazinelor din Reghin".

Și noi adăugăm că nu numai celor din Reghin, ci tuturor magazinelor unde vînzătorii nu știu să servească civilizat pe cumpărători.

Pentru vînzătorii din Magazinul alimentar nr. 1 din Tg. Mureș, căci despre ei este vorba, cuvintele tovarășului Filip sînt o răsplată binemeritată.

R. ȘERBAN

1.38.86... La „casa de comenzi" a magazinului Comaliment se înregistrează mereu comenzi. Citiți în pag. 2-a: „Din carnetul aricolului".

Își aleg noii asesori populari

PITEȘTI (de la corespondentul nostru).

La 7 mai în întreprinderile și instituțiile din orașul Pitești au început adunările pentru alegerea asesorilor populari. Adunări de acest fel au avut loc la unitățile întreprinderii textile „11 Iunie". La unitatea A au fost aleși 17 asesori populari pentru tribunalul orășenesc și unul pentru tribunalul regional. Din muncitorii cărora li s-a încredințat pentru a doua oară mandatul de asesor fac parte și Stelian Marinescu, Filofteia Marinescu, tînăra Maria Arion și alți nouă muncitori.

Și la unitatea B au fost aleși ca asesori populari tovarăși despre care colectivul întreprinderii vorbește cu mîndrie ca despre niște oameni cu multă grijă pentru păstrarea și apărarea avutului obștesc. Din aceștia fac parte și utemiștii Ion Ciobanu, Ionela Mușătescu și Virgil Nicovală.

Au început prășitul porumbului

Un fapt cu totul nou s-a petrecut zilele acestea în comuna Valea Mare din raionul Pitești. Intr-una din diminețile călduroase de mai, Anton Nica, președintele gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie" din comună, mergînd spre tarlaua însămînțată cu porumb ca să cerceteze cum se prezintă culturile, a observat că din cauza căldurii pămîntul prinsese scoarță, împiedicînd astfel vegetația plantei care abia răsărise. Hotărî să se ducă la gospodărie să dea de veste colectiviștilor ca să înceapă prașila porumbului.

A doua zi, colectiviștii au plecat cu prășitoarele la cîmp. Primii care au început prășitul au fost: comunistul Ion Oprea și utemistul Ion Basaragă. Ei sînt urmați de colectiviștii Nicolae Geambei, Gheorghe Anton, Ion Sima și tînărul Dumitru Rogojinaru care conduc cele două prășitoare. In urma prășitoarelor colectiviștii Ștefan Stoian și Elena Arsenie dau ușor cu sapa printre cuiburi. Comuniștii Gheorghe Pătru și Ion Nicula împrăștie la fiecare hectar cîte 80 kilograme azotat de amoniu.

Pînă la venirea serii mai erau cîteva ceasuri. Colectiviștii terminaseră de prășit întreaga suprafață de 5,50 hectare cultivate cu porumb. Se întorceau mulțumiți după o zi de muncă rodnică.

Tinerei generații nu-i stă bine la periferia culturii. Și — chiar dacă destui tineri manifestă încă o atitudine înapoiată, de troglodit, față de cultură — cresc rîndurile celor care se apropie entuziaști de artă, literatură, știință.

Pentru a veni în ajutorul tinerilor dornici să fie la curent cu ceea ce apare nou pe scenă, în librării, în sălile de conferințe sau expoziții, începem azi să publicăm

Ghidul cultural al „Scînteii tineretului"

care va apare periodic

DOUĂ NOI REVISTE DE ARTĂ

Așteptate de mult de către iubitorii scenei și ai artei cinematografice, revistele TEATRUL și FILM și-au început în acest an drumul pe tărîmul dezbaterii multitudinii de probleme care stau în fața acestor două importante domenii ale artei noastre.

Despre revista „Teatrul" — organ al Ministerului Culturii și Uniunii Scriitorilor din R.P.R., al cărei prim număr a apărut abia de curînd — nu se pot spune încă prea multe lucruri. In orice caz, sumarul numărului 1 este promițător. Alături de articolele de prestigiu scrise de acad. Camil Petrescu despre unele probleme de filozofie a artei („Obiectivitate și obiectivism") și de acad. Tudor Vianu („Shakespeare și antropologia Renașterii"), în acest număr al revistei remarcăm amintirile din teatru ale artistei poporului Lucia Sturza Bulandra, cîteva materiale interesante privind arta regiei și a actorului, ca și cronici la o seamă de spectacole. Străduindu-se să ofere o imagine multilaterală a vieții teatrale de la noi și de peste hotare, revista publică rubricile: Discuții, Puncte de vedere, Marginalii, Meridiane, Clar-Obscur etc. E de așteptat ca în viitor, în paginile revistei, să ia amploare analiza unor spectacole sau a activității unor oameni de teatru, să se publice piese de teatru noi, să se lărgească spațiul destinat dezbaterilor creatoare, schimbului viu de opinii.

De la începutul anului au apărut primele patru numere ale revistei „Film" (înainte vreme buletin intern al cinematografiei), care aduce în paginile ei o varietate de material privind problemele artei filmului — scenarii cinematografice, cronici de film, articole despre experiența creatoare a unor cineaști și despre drumul de la scenariu pînă la realizarea filmului, note și informații. Iubitorii artei cinematografice, care așteaptă mai mult de la creatorii noștri din domeniul filmului, doresc însă pe bună dreptate ca revista să aducă un aport mai substanțial la găsirea căilor pentru învingerea neajunsurilor ce frînează dezvoltarea cinematografiei noastre.

Inainte de a încheia, un cuvînt despre difuzarea celor două reviste. Desigur, ele sînt destinate înainte de toate specialiștilor, oamenilor de artă, dar organele răspunzătoare de difuzarea acestor reviste trebuie să vegheze la răspîndirea lor largă în toate păturile de cititori, dat fiind mai ales marele interes de care se bucură în mase asemenea publicații.

Răspundem cititorilor

Despre productivitatea muncii în agricultură

Creșterea productivității muncii reprezintă în esență reducerea timpului de muncă ce se cheltuiește pentru un anumit produs sau mărirea cantității produselor lucrate într-o unitate de timp. Sporirea productivității muncii este condiția principală pentru reducerea prețului de cost al produselor, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor.

Pentru a atinge un nivel înalt de dezvoltare a economiei naționale nu este suficientă ridicarea productivității muncii numai în industrie, ci este necesară în aceeași măsură și o sporire considerabilă a productivității muncii în agricultură. In raportul C.C. al P.M.R. prezentat la cel de al II-lea Congres al partidului se subliniază: „Esențial pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de viață al poporului muncitor este nu numai creșterea producției agricole la hectar, ci și creșterea productivității muncii agricole". Nu este același lucru dacă la o producție medie la hectar de 2.000 kg porumb s-a lucrat 35 zile-om la hectar sau 10 zile-om! Numai prin sporirea productivității muncii se poate obține un înalt nivel de dezvoltare a producției în agricultură.

★

Care sînt factorii principali care determină sporirea productivității muncii agricole?

In general, în agricultură acționează aceiași factori de creștere a productivității muncii ca și în industrie cu deosebirea că aci condițiile naturale joacă un rol mai însemnat. Aceste condiții naturale sînt: fertilitatea solului, clima, poziția porțiunii de pămînt respective etc. In socialism însă, colectivitatea stăpînește mijloacele cu ajutorul cărora poate frîna acțiunea destructivă a unor factori naturali sau poate contribui la menținerea și întărirea acțiunii pozitive a altor factori naturali. De aceea, nivelul productivității muncii agricole este determinat în mare măsură și de alți factori ca: mecanizarea proceselor de producție, organizarea muncii, ridicarea nivelului tehnico-cultural al țăranilor muncitori etc.

Factorul cel mai important care asigură sporirea productivității muncii în agricultură este introducerea tehnicii noi, adică mecanizarea proceselor de producție. De aceea, în anii primului plan cincinal, în țara noastră s-a acordat o mare atenție creării bazei tehnico-materiale a agriculturii, iar în cel de al 2-lea plan cincinal se prevede o dezvoltare a sa, astfel încît pînă în anul 1960 să existe cca. 37.000 tractoare (în tractoare convenționale de 15 H.P.). De asemenea, se prevede pînă la aceeași dată o însemnată creștere a numărului celorlalte mașini agricole. Introducerea mașinilor moderne în agricultură face posibilă înlăturarea pierderilor mari de recoltă pricinuite de folosirea mijloacelor înapoiate, rudimentare. Se știe, de pildă, că recoltarea grîului fără combine duce la pierderi de peste 15 la sută din producția de grîu. O mare însemnătate are mecanizarea lucrărilor de însămînțare, de îngrijire și recoltare a porumbului, florii soarelui, sfeclei de zahăr, precum și mecanizarea unor munci din ramura creșterii animalelor, ca mulsul vacilor, tunsul oilor etc. Folosirea mijloacelor mecanizate asigură cea mai însemnată economisire de timp de muncă și sporirea grabnică a productivității muncii. Astfel, cu ajutorul a doi oameni, combina de recoltat sfeclă recoltează o cantitate de sfeclă pentru care ar fi fost nevoie de 50 de oameni dacă lucrarea s-ar fi executat manual, iar agregatul de tuns electric tunde în aceeași unitate de timp o cantitate de lînă de 3 ori mai mare decît tunsul cu mîna.

Productivitatea muncii în agricultură poate crește însă nu numai prin introducerea de noi mașini. In momentul de față, de pildă, se pune ca o sarcină de mare importanță **folosirea deplină a tehnicii existente**, căci nivelul actual al productivității muncii nu corespunde încă nivelului tehnic existent în agricultură. Una din principalele cauze ale umflării prețului de cost al produselor agricole este folosirea incompletă a utilajului existent. Gospodăriile agricole de stat trebuie să constituie o pildă pentru țărănimea muncitoare și să aducă o contribuție serioasă la dezvoltarea producției agricole. De aceea G.A.S. trebuie să devină gospodării agricole din ce în ce mai rentabile, cu o mare productivitate a muncii pe baza mecanizării complexe și specializării lor, ceea ce va duce la scăderea prețului de cost la principalele produse agricole. Cel de al doilea Congres al P.M.R. a arătat că e necesar să se lichideze folosirea nerațională a utilajului și menținerea unui preț de cost prea ridicat în gospodăriile agricole de stat, ceea ce are drept consecință nerentabilitatea și caracterul deficitar al unor gospodării.

Un rol de seamă în folosirea tehnicii existente și în domeniul mecanizării agriculturii revine S.M.T.-urilor care trebuie să acorde cel mai mare ajutor întovărășirilor agricole și gospodăriilor agricole colective în sporirea recoltelor prin folosirea la maximum a mașinilor. Pentru aceasta este foarte importantă introducerea metodei graficului orar care dă posibilitatea calculării volumului de muncă efectuat în unitate de timp, cuplarea mai multor mașini agricole la un tractor pentru folosirea întregii sale capacități de muncă etc.

Pentru folosirea cît mai rațională a tehnicii existente, pentru introducerea tehnicii noi sînt necesare însă cadre calificate capabile să mînuiască cu pricepere mașinile. Cu cît nivelul tehnico-cultural al țăranilor muncitori va fi mai ridicat, cu atît ei vor putea contribui cu mai mult succes la ridicarea productivității muncii lor. O mare însemnătate o are asigurarea unei bune calificări a tractoriștilor în rîndurile cărora se află foarte mulți tineri.

★

Folosirea metodelor înaintate agrotehnice și a ultimelor cuceriri ale științei în domeniul agriculturii are o foarte mare importanță pentru ridicarea producției la hectar și creșterea productivității muncii. Unul e rezultatul dacă se însămînțează în cuiburi așezate în pătrat și altul dacă se însămînțează cu mașina în rînduri drepte. Dacă se folosește sămînță hibridă se va obține recoltă diferită de cea obținută din sămînța obișnuită. Dacă se folosesc îngrășăminte naturale și chimice recolta va fi superioară față de cea obținută fără folosirea îngrășămintelor. O mare însemnătate în acest sens o are și efectuarea lucrărilor agricole la timp și în bune condițiuni pentru a nu se pierde o parte din recoltă. In aplicarea diferitelor metode agrotehnice trebuie să se țină seama de condițiile naturale de climă și sol din diferite regiuni. Aceasta înseamnă a aplica diferențiat aceste metode, a folosi în fiecare regiune acele soiuri de semințe care dau maximum de randament.

★

Un alt factor care influențează considerabil ridicarea productivității muncii în G.A.S., G.A.C. și întovărășiri este **organizarea rațională a producției**. Aceasta înseamnă că munca trebuie să fie organizată pe brigăzi permanente de producție, iar între aceste brigăzi să existe o diviziune corespunzătoare a muncii. Este important să fie respectată disciplina socialistă a muncii, fără de care nu este posibilă o serioasă organizare. Organizarea muncii în cadrul fiecărei brigăzi, folosirea celor mai bune metode de muncă, respectarea disciplinei, dă posibilitatea ridicării productivității muncii brigăzii. Impărțirea pe brigăzi creează, de asemenea, posibilitatea dezvoltării întrecerii socialiste între brigăzi, stimularea inițiativa lor, ceea ce are drept scop obținerea unor recolte din ce în ce mai bune. O mare însemnătate are folosirea cît mai rațională a timpului de lucru prin reducerea timpilor morți, a timpului necesar muncitor pregătitoare și ajutătoare și mărirea timpului de muncă efectiv direct.

★

Retribuirea în agricultura socialistă după cantitatea și calitatea muncii depuse reprezintă de asemenea unul din factorii importanți care influențează ridicarea productivității muncii. Retribuirea muncii în gospodăriile agricole colective se face după numărul zilelor-muncă efectuate de colectiviști. Cu cît aceștia reușesc să raționalizeze munca, să înlăture timpii morți, să ridice deci productivitatea muncii, cu atît vor reuși să efectueze mai multe zile-muncă într-o zi, cu atît vor primi mai multe produse și bani pentru munca depusă. In afară de aceasta, se mai folosesc și forme deosebite de cointeresare materială a colectiviștilor în ridicarea productivității muncii ca: retribuirea suplimentară, extinderea acordării de avansuri în bani și în natură etc.

Sistemul în acord direct și progresiv de retribuire a muncii în G.A.S.-uri și S.M.T.-uri, prin salarii în bani și în natură realizează cointeresarea materială a muncitorilor din aceste unități în ridicarea producției agricole.

Creșterea productivității muncii în agricultură trebuie să determine o sporire a retribuirii zilei-muncă. In această privință e necesar să se țină seama de faptul că în G.A.C. productivitatea muncii trebuie să crească mai repede decît venitul mediu anual al fiecărui colectivist. In G.A.S. și S.M.T., productivitatea muncii trebuie să crească mai repede decît salariul mediu anual al lucrătorilor. Toate acestea pentru a da posibilitatea existenței unui plus de producție care să fie folosit pentru dezvoltarea multilaterală și întărirea fie a gospodăriilor agricole colective, fie a G. A. S.-urilor.

★

Factorii principali care pot determina sporirea productivității muncii pot avea cîmp liber de acțiune numai în sectorul socialist al agriculturii. De aceea, trebuie dusă o luptă perseverentă și continuă pentru realizarea sarcinii puse de cel de al II-lea plan cincinal, ca sectorul socialist să devină preponderent în agricultură. Nu trebuie neglijat însă nici ajutorul care poate fi dat țăranilor muncitori cu gospodărie individuală. Mica gospodărie agricolă din țara noastră era în trecut atît de înapoiată, încît astăzi, aplicînd chiar și cele mai simple mijloace agrotehnice și înlăturînd practicile învechite și dăunătoare de lucrare a pămîntului, are posibilitatea să producă mai mult decît înainte cu aceeași cheltuială de muncă. Datorită ajutorului acordat de către stat, țărănimea muncitoare poate să-și ridice producția folosind semințe selecționate, metode mai avansate de cultivare a pămîntului, îndeplinind lucrările agricole la timp. De pildă, mica gospodărie are posibilitatea, folosind unele unelte de producție simple, cu tracțiune animală, în locul uneltelor manuale, să obțină o sporire a productivității muncii și o creștere a producției; astfel, în timp ce seceratul cu secera al unui hectar de către doi oameni durează cinci zile, seceratul cu secerătoarea trasă de cai, deservită tot de doi oameni, durează numai trei ore.

Cu toate acestea, posibilitățile de ridicare a productivității muncii în mica producție sînt foarte reduse. Acestea duc fără îndoială la o oarecare creștere a nivelului de trai al țăranilor muncitori, dar nu pot în nici un caz să ducă la sporirea considerabilă a producției agricole-marfă într-o asemenea măsură încît să asigure ridicarea simțitoare a nivelului de trai atît al întregii țărănimi muncitoare, cît și al întregului popor. Chiar și în cele mai simple forme de asociere în muncă ale țăranilor muncitori se realizează o productivitate a muncii mai mare decît în gospodăria individuală. In cadrul acestor forme de într-ajutorare și cooperare, țăranii muncitori își pot spori productivitatea, folosind uneltele în comun, folosind agrotehnica înaintată, ajutîndu-se reciproc etc. De pildă, trei țărani muncitori din comuna Șendreni într-ajutorîndu-se în anul 1955 în cultivarea porumbului și folosind metoda însămînțării în cuiburi așezate în pătrat au recoltat de pe 4 ha. cîte 3800 kg. porumb la hectar, cu 500 kg. mai mult decît țăranii muncitori care nu se într-ajutoraseră.

Marile posibilități ce le oferă formele socialiste din agricultură pentru sporirea productivității muncii și sporirea producției agricole trebuie larg popularizate de către organizațiile U.T.M. de la sate. Tinerilor țărani muncitori, utemiștilor care muncesc în agricultură, le revin sarcini deosebit de însemnate în sprijinirea oricărei noi metode de muncă care duce la sporirea productivității muncii, în folosirea tehnicii existente, în aplicarea agrotehnicii moderne și, mai ales, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, condiție esențială pentru victoria socialismului în patria noastră.

STELA CERNEA

Echipa de dansuri a Fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, în cursul celor 10 ani de cînd ființează, a prezentat o serie de spectacole ce s-au bucurat de succes. Printre jocurile înscrise în repertoriul său, și cu care s-a prezentat la faza raională a celui de-al IV-lea concurs al cercurilor de artiști amatori ale sindicatelor, se numără: dansul marămilor (din regiunea București), un duet colhoznic și un dans moldovenesc.

In clișeu: echipa de dansuri executînd o suită de pe Someș.

BAZARUL PRIMĂVERII

★ ★ ★

In centrul Capitalei s-a deschis de cîteva zile „Bazarul primăverii". Sute de cetățeni fac aci zilnic cumpărături. Raioanele sînt bine aprovizionate cu diferite mărfuri pentru sezonul de primăvară și vară.

★ ★ ★

Lucruri aparent mărunte

Faptul pare neinsemnat. Nu-i vorba decît de niște lămpi portative, necesare schimbului de noapte din atelierul de aparataj al Uzinelor „23 August". Utilitatea lor este ușor de sezisat. S-ar părea că, în privința aceasta, nu poate exista nici o neînțelegere. Așa a crezut și inginerul Virgil Sebeșan, șeful atelierului. Cu două luni în urmă a așternut pe hîrtie o cerere — solicita cîteva lămpi portative. Hîrtia a dus-o la serviciul de aprovizionare. Acolo a fost pusă într-un dosar. Și de aci... a început povestea. Dosarul are un părinte vitreg — pe tovarășul Teodor Ioanaș, care a lăsat cererea să se „odihnească" pînă... în ziua în care s-a bătut din nou la ușa biroului său.

— Ce se aude, tovarășe, cu cererea de la aparataj?

— N-am!

— Cum adică?

— Da, n-am lămpi portative. La Electro-Banat nu se mai fabrică, la O.C.L. nu se găsesc, așa că nu am de unde să le aduc.

— In altă parte ai încercat?

— De ce? Noi? Dacă vor lămpi, n-au decît să le transforme pe cele din magazie.

— Le-ai propus aceasta?

— Eu să le propun? Să-mi spună ei...

— Dar de unde să știe el ce ai dumneata în magazie?

Aici discuția a fost întreruptă. Tovarășul Ioanaș, imperturbabil, a dat din umeri. Lui nu-i pasă de nimic. Nici de faptul că muncitorii nu pot lucra fără lumina necesară, nici de cele mai elementare reguli ale conștiinciozității.

In serviciul de aprovizionare se găsesc și alți tovarăși care răspund pentru modul în care funcționează serviciul. Printre ei este și tovarășul Gașpar, în subordinea căruia se află tovarășul Ioanaș. Ce părere are el? Muncitorii de la aparataj trebuie să aștepte atît de mult cele cîteva lămpi portative?

PAULA OBERST

În portul Constanța

Comerț și coexistență pașnică

Motto:

„Care este concluzia? Trebuie să se facă comerț".

N. S. Hrușciov

Deși veșnic prins în vacarm și mișcare, un port la mare dă totdeauna impresia vizitatorului că în curînd, poate chiar peste cîteva clipe, totul se va liniști ca înseși apele albastre care bat tot mai încet țărmul de piatră. Dar, după cum cred că vă dați seama, aceasta nu e decît o impresie de reporter predispus spre romantism. Probabil că de acum cîteva mii de ani, de cînd Heraclit a pomenit în a sa istorie despre portul Tomis, sau de pe vremea surghiunului lui Ovidiu, poetul năpăstuit de capriciul unui împărat gelos, de atunci probabil că pe cheiul acestui port s-a născut larma, corăbiile au început să acosteze și să plece în larg cutezătoare și temerare. Astăzi, în modernul port Constanța vase grele și burduhănoase își deschid cu plăcere gurile imense ale calelor pentru ca mîna uriașă a macaralelor să le ia povara și să le-o dăruie iarăși.

Vasul turcesc „Tan" încarcă ciment romînesc. Țara noastră, care înalță necontenit șantiere, fabrici, uzine și blocuri pentru locuit și făurește din cîteva milioane de metri cubi de beton uriașul stăvilar de la Bicaz, mai are totuși destul ciment pentru a-l vinde altor țări. Vasul „Arion" din Puerto Limon încarcă conducte de petrol, iar imensul „Comerz" din R.F. Germană lasă pe chei un morman uriaș de minereu de fier.

In port se muncește zi și noapte. Se încarcă, se descarcă. Mii de oameni forfotesc neîntrerupt. Se face comerț intens. Mărfurile pleacă și vin.

Marinarilor le place această neîntreruptă circulație, căreia economiștii îi spun laconic „schimb comercial". Aceasta înseamnă că e pace, liniște — și așa e bine să fie. Tinerii din portul Constanța se pot întîlni cu marinarii străini la club, să facă schimb de impresii, să-și cînte cîntecele țărilor lor, să danseze împreună.

★

In port a sosit de curînd, după o călătorie de 13 zile pînă la Alexandria, vasul romînesc „Midia". Tînărul ofițer stagiar Diaconu Petre mi-a făcut cîteva mărturisiri:

— Eu sînt abia practicant, deci începător în marinărie. Incă n-am fost de prea multe ori pe mare, dar îți spun pe cinstea mea că mă simt bine și că în larg e minunat. Cel mai mult îmi place cînd apare la orizont un alt vas. La început e numai un punct, apoi se face mai mare, cam atît cît e desenat în cartea de geografie și dintr-o dată crește mai mare, se aude sirena, se văd mîini care flutură. Le răspundem la fel.

Așa ne salutăm în larg noi, marinarii. Privim cu luneta. Vasul e italian, german sau belgian. Asta n-are importanță. Sîntem prieteni. Uneori ne luăm la întrecere pe mare cu alte vase: care ajunge mai repede în Bosfor. Cel care a rămas în urmă nu se supără. Așa e și firesc. Dacă un vas e în primejdie, el dă semnale și prieteni din toate părțile vin să-l ajute. Aceasta e o lege sfîntă a camaraderiei marinărești.

De obicei, marinarii care pornesc pentru prima oară în „voiaj", cum spunem noi, sînt dornici să apuce în larg o furtună de cel puțin forța 11 cu care vasul să se lupte într-o încordare dramatică. Mie, sincer să fiu, îmi place mai mult marea liniștită pe care sînt presărate ca pe hartă nenumărate puncte — vapoarele care o străbat. Și în timpul liber, mai îmi place să ies pe punte să privesc pescărușii și apoi să citesc și să mă las cuprins de visuri.

Acestea sînt impresiile unui „debutant". Ofițerul de rangul I Ciocan Cristea, care „umblă" pe mare de vreo 36 de ani, mi-a mărturisit că cel mai mare chin pentru un marinar e să-l ții mult timp pe uscat. Aceasta — pentru cei de pe marina comercială — se întîmplă în timpul războaielor, fie ele calde sau „reci".

Atunci înseamnă că nu se mai poate face comerț. Marinarii stau pe chei mîncînd semințe și privesc tînjind largul mării pe care nu se mai văd nici puncte, nici vîrfuri de catarge. Cînd se face însă pace, marinarii se întîlnesc iarăși în larg și se salută prietenește, străbat apele tuturor oceanelor, iar atunci cînd trec ecuatorul se amuză grozav botezîndu-i pe „boboci".

Ciocan Cristea mi-a mai mărturisit apoi că atunci cînd va ieși la pensie are de gînd să scrie o carte despre viața marinarilor „civili". A promis aceasta colegilor săi de pe toate vasele pe care a muncit. Pe lîngă o serie de povestiri care să cuprindă nenumăratele peripeții ce li se pot întîmpla marinarilor în zbuciumatele lor călătorii, autorul va consacra cîteva capitole problemei schimbului de mărfuri între țări, adică comerțului propriu zis și — complectăm noi pentru a trage într-un fel o concluzie și a încheia astfel reportajul — coexistenței pașnice.

I. B.

Pe urmele materialelor publicate

„A rezolva înseamnă a lua măsuri"

„A rezolva înseamnă a lua măsuri" a fost intitulat articolul publicat în nr. 2147 al „Scînteii tineretului". In acest articol erau criticate atît conducerea Școlii medii de 10 ani de băieți din Rm. Vîlcea, cît și secția de învățămînt a sfatului popular raional, care, de luni de zile tărăgănau scoaterea din muncă a pedagogului Constantin Păun, care bătea elevii, le aducea injurii etc.

In răspunsul trimis ziarului, conducerea Școlii medii de 10 ani de băieți din Rm. Vîlcea, confirmînd justețea celor relatate în articol ne comunică măsurile luate. In primul rînd numitul Constantin Păun a fost înlocuit din funcția ce o deținea cu un element corespunzător. De asemenea, pentru a nu se mai da ocazie la crearea unei atmosfere nesănătoase în internat, conducerea școlii ține, săptămînal, ședințe cu pedagogii în care li se analizează munca. In felul acesta pedagogii au prilejul să-și împărtășească unul altuia metodele de muncă și să informeze, la timp, conducerea școlii asupra greutăților pe care le întîmpină în educarea elevilor. Au fost, de asemenea, luate măsuri ca timpul liber al elevilor să fie organizat în mod plăcut. Cazurile de indisciplină vor fi sancționate cu severitate.

Măsurile luate vor duce nemijlocit la crearea unei atmosfere sănătoase în rîndurile elevilor din Școala medie de 10 ani de băieți din Rm. Vîlcea, asigurîndu-se astfel condiții prielnice bunei desfășurări a procesului de învățămînt.

CITEȘTE ACEASTĂ CARTE!

KRÎLOV: Fabule*)

„Cartea înțelepciunii poporului" numea Gogol fabulele lui Krîlov. Intr-adevăr, marele fabulist a oglindit în opera sa cele mai caracteristice aspecte ale vieții rusești contemporane lui.

Majoritatea fabulelor zugrăvesc judecăți nedrepte, bunul plac al stăpînitorilor și mituirea funcționarilor de diferite grade, toate aceste elemente negative fiind simbolizate prin animale de pradă. Puținele fabule consacrate raporturilor dintre moșieri și țărani, conțin o puternică forță de demascare a asupririi moșierești.

Fabulistul care nu se îndepărta nici un moment de iureșul vieții rusești, a înregistrat în versurile sale unele evenimente importante din viața poporului său. Scoțînd în evidență eroismul și patriotismul poporului rus în timpul războiului din 1812, Krîlov scrie fabula „Lupul între cîini".

Situația omului truditor într-un regim în care banu-l rege este deosebit de grea, acesta fiind la cheremul puternicilor zilei. Dovedind marea lui dragoste pentru omul simplu, obidit, asuprit, Krîlov închină multe din fabulele sale situației grele a acestor oameni, de exemplu în „Lupul și oile", „Elefantul voevod", „Adunarea obștească", „Oile bălțate".

Krîlov a creat o galerie de personaje de o mare varietate care rămîn în memoria cititorilor fabulelor sale.

„Krîlov a creat fabula rusă" — spunea Belinski. Intr-adevăr, pînă la el, fabulele aveau un conținut moralizator, un subiect născocit, artificial, urmărind exclusiv scopuri didactice. Krîlov a fost primul în Rusia care, înțelegînd și observînd clar posibilitățile pe care le dă fabula în exprimarea ideilor artistice, a dus acest gen literar la o culme a realizării, continuînd astfel în mod creator tradiția fabulistului grec Esop și a marelui fabulist francez La Fontaine, ale căror fabule le-a și tradus și prelucrat.

Folosirea limbii populare este specifică creației lui Krîlov. In fabulele sale putem întîlni multe proverbe și zicători — unele culese din popor, altele create de fabulist însuși. Se mai pot întîlni de asemenea și expresii proprii limbii populare ruse, metafore într-un spirit curat popular.

Ințelegîndu-și menirea în cadrul luptei pentru demascarea putreziciunii orînduirii de cruntă asuprire socială din timpul său, Krîlov a creat peste 200 de fabule ce pot servi drept exemplu de poezie realistă. Dintre acestea, cele mai bune au fost strînse într-un volum editat în 1952 de „Cartea Rusă" în excepționala traducere a poetului Tudor Arghezi. Recomandăm cu multă căldură tinerilor participanți la concursul „Iubiți cartea" să citească fabulele lui Krîlov — „gloria, cinstea și mîndria literaturii ruse", cum l-a numit Belinski.

Volum prevăzut în listele bibliografice la alegere ale concursului „Iubiți cartea".

*) I. A. Krîlov — Fabule. Ed. Cartea Rusă, București, 1952, ediția a II-a.

Din carnetul Ariciului

1.38.86

1.38.86... Un număr de telefon ce merită a fi reținut. A apărut de cîteva zile pe niște afișe mici, colorate, ce le întîlnești mai ales în magazinele alimentare din Capitală. Al cui este acest număr de telefon?

Magazinul „Comaliment" din b-dul General Magheru 30-32 a avut o bună inițiativă. Consumatorii nu au decît să formeze 1.38.86, să comunice comenzile lor și în puțină vreme o motocicletă se va opri în fața locuinței aducîndu-le mărfurile solicitate. Fără inghesuială, fără deranj, fără nici o fărîmă de oboseală.

In incinta magazinului a fost înființată o „casă de comenzi". La aceasta te poți prezenta personal sau poți telefona. Pentru expedierea de mărfuri la domiciliu se primesc comenzi de la suma de 50 lei. Transportul — indiferent de valoare și distanță — este de 3 lei. Dar nu numai atît. La telefonul 1.38.86 pot fi comandate și mărfuri pe care apoi cumpărătorul le ridică din magazin. Și încă o măsură: dacă un cetățean dorește să facă cumpărături la mai multe raioane și este împiedicat de aglomerație, el poate să se prezinte la „casa de comenzi", făcînd comanda și stabilind cu funcționarul de servici ora la care să vină să ridice toate mărfurile de care are nevoie. Pentru aceasta nu trebuie plătită absolut nici o taxă.

Inițiativa este bună. In legătură cu aceasta se impun două îndemnuri: pentru cetățeni — să rețină numărul de telefon al „casei de comenzi"; pentru organele comerciale de stat — să generalizeze, acolo unde se simte necesitatea, experiența de la „Comaliment".

Băuturi răcoritoare pentru zilele călduroase de vară

In lunile călduroase consumatorii vor avea la dispoziție cantități sporite de băuturi răcoritoare. Anul acesta producția de băuturi răcoritoare crește cu 13 la sută față de anul trecut. Intreprinderea „Bucureștii Noi" din Capitală acoperă prin producția ei cea mai mare parte a necesităților de consum. Utilajul modern de care dispune, permite ca întregul proces de producție să fie mecanizat. Peste puțină vreme se va monta un agregat de spălare și îmbuteliere a sticlelor care va mări capacitatea de producție a întreprinderii de băuturi răcoritoare „Bucureștii Noi" cu circa 30 la sută.

In această primăvară au fost introduse în fabricație noi băuturi răcoritoare care au la bază extrase naturale din caise și fructe citrice. Calitatea bună a băuturilor răcoritoare este în permanență asigurată prin analizele efectuate de colectivul de chimiști și ingineri al laboratorului. Astfel, din oră în oră se determină pentru fiecare sortiment procentul de zahăr, gradul de aciditate și de bioxid de carbon.

Fabricile din Băiculești și Rîureni produc sucuri pasteurizate din mere, gutui, pere, vișine, smeură, afine și struguri, cunoscute sub numele de „fructe lichide". Ele sînt ușor digerabile, bogate în zahăr, vitamine și săruri.

In acest an, producția de sucuri pasteurizate din fructe este de trei ori mai mare decît cea realizată în anul 1955.

(Agerpres)

Un sanatoriu vechi unde multe sînt noi

Sanatoriul T.B.C. Unificat din orașul Vasile Roaită este vechi, însă amenajările care s-au făcut și cele care sînt în curs de executare i-au schimbat înfățișarea. In special interioarele pavilioanelor sclipind de curățenie îți dau impresia că totul e clădit acum.

Cea mai importantă lucrare este terasa de helioterapie, care este în curs de construcție și va fi terminată la începutul sezonului. Terasa va avea o capacitate de 130 paturi.

Alte lucrări importante ce se vor executa sînt: instalarea unui nou cazan de aburi pentru încălzirea centrală, sterilizare și spălătoria mecanică, racordarea conductei de apă potabilă, instalarea unui transformator de înaltă tensiune, zugrăvirea și vopsirea întregului sanatoriu și amenajarea unei creșe pentru copiii salariaților.

La aceste lucrări au contribuit prin muncă voluntară personalul sanatoriului, realizînd prin aceasta importante economii.

In sanatoriu se practică intens tratamentul cu streptomicină direct în articulațiile bolnavului. Acest tratament dă bune rezultate, reducînd la jumătate durata tratamentului și, ceea ce este mai important, articulația bolnavului nu se mai blochează. După vindecare, bolnavul poate face mișcări în mod normal.

In osteomielitele cronice se aplică cu mult succes metoda sovietică de trepanație cu grefe musculare, metodă care de asemenea dă rezultate bune.

Datorită grijii partidului și a guvernului, sanatoriul este mereu înzestrat cu cele mai noi aparate medicale. Numai în ultimul timp au sosit cîteva aparate de raze ultra-violete de care vor beneficia bolnavii în timpul iernii.

In rîndurile bolnavilor sînt numeroși cititori. De exemplu Mîndrescu Dionisie a citit într-un timp destul de scurt romanele: „Spartacus", „Un om între oameni", „Teheran" și altele.

Majoritatea bolnavilor citesc cărți de la biblioteca sanatoriului care numără peste 7.000 volume.

In sala de spectacol a sanatoriului rulează filme pentru salariați cît și pentru bolnavii care se pot deplasa. Pentru cei imobilizați la pat, aparatul cinematografic este adus în saloane.

In acest sanatoriu există și o brigadă artistică compusă din lucrătorii sanatoriului. Prin munca depusă, ei au reușit să dea spectacole bune atît pe scena sanatoriului, cît și în regiune.

Scenetele „Fata de departe", „Gogoașa" și „Coana moașă" au plăcut mult bolnavilor.

In realizarea acestor scenete au depus mult suflet membrii brigăzii artistice ca Lungu Valentina, Chiș Manfred, Boris Novicev și Terchiță Ion.

★

Oamenii muncii veniți aci pentru a se însănătoși se bucură de un tratament deosebit de bun. Medicii în colaborare cu surorile muncesc cu rîvnă, depunînd mult suflet și toată priceperea lor pentru însănătoșirea cît mai grabnică a celor suferinzi.

Pentru realizările deosebite obținute în muncă în cei 25 de ani de cînd este în acest sanatoriu, tovarășul dr. Călinescu Victor, directorul sanatoriului, a primit titlul de „Medic emerit". Totodată el a primit și insigna: „Evidențiat în munca medico-sanitară". Cu aceeași insignă au mai fost distinși și dr. Iacob Victor și oficiantul sanitar Ostafie Ion.

Corespondent
C. CONSTANTINESCU

Ce se înțelege prin muncă tinerească?

CÎTEVA PĂRERI

Poate că cele ce am să spun nu sînt lucruri prea noi, prea deosebite de felul de muncă al U.T.M. Ele au dus însă la o înviorare a muncii noastre și de aceea cred că merită să fie povestite.

Avem tineri ambițioși care vor cu tot dinadinsul să se evidențieze, să arate că ei știu și pot mai mult decît alții. Să înfrînezi o astfel de ambiție mi s-ar părea o crimă. De aceea noi ne-am gîndit să găsim unele posibilități pentru ca tinerii să poată dovedi ce pot, să-i ajutăm ca această ambiție a lor să nu se rezume numai la satisfacerea vanității de moment, ci să facem din ei oameni veșnic nemulțumiți de „cum a fost ieri" și veșnic porniți spre înnoire, spre a face lucruri cît mai îndrăznețe. Ce trebuia însă făcut? In primul rînd noi am socotit că este bine să le mărim răspunderea pe care o au în procesul de producție. De aceea am cerut conducerii rafinăriei noastre să dea organizației U.T.M. sub patronaj instalația de vasilină nou creată. Nu numai că ni s-a aprobat dar direcția ne-a propus să luăm sub patronaj și instalația de ulei. Nu sînt secții ușoare și cer o calificare destul de înaltă. Dar sînt sigur că ele vor merge bine fiindcă această problemă a devenit acum o chestiune de prestigiu a fiecărui utemist în parte.

Acum cîteva cuvinte despre timpul liber. Pentru o bună organizare a acestuia se ridică după părerea mea două probleme: 1). condiții materiale și 2).inventivitate la cei care conduc munca organizațiilor U.T.M. Este adevărat că în mod practic aceste două cerințe nu sînt despărțite. Eu le-am despărțit însă pentru a sublinia și mai mult necesitatea fiecăreia în parte.

Pentru că anotimpul acesta proaspăt și-a făcut în sfîrșit apariția și te îndeamnă s-o iei la goană peste cîmp, am să încep să vorbesc despre sport. Aproape că nu există ramură sportivă nepracticată de băieții și fetele rafinăriei noastre. In multe discuții personale cu ei, în nenumărate adunări generale, au tot cerut să se organizeze amenajarea unor terenuri sportive. Mult timp am nesocotit această dorință a tinerilor ascunzîndu-ne în spatele unor condiții așa zis obiective. Nu sînt fonduri, nu este cea mai importantă problemă în perioada actuală ș.a.m.d. Am văzut însă în mod practic că acțiunile sportive atrăgeau un număr din ce în ce mai mare de tineri. Este suficient numai să se anunțe că echipa de fotbal a întreprinderii susține un meci și se face o mobilizare pentru a cărei reușită în alte condiții noi am fi trebuit să muncim destul de mult. O atare situație ne-a făcut să privim cu mai multă seriozitate dorința tinerilor. Să obținem promisiunea direcției — concretizată în fondurile necesare — nu ne-a fost greu. Ba, mai mult, s-a proiectat construirea unui mic „complex sportiv" al tineretului din întreprinderea noastră. E ușor de închipuit că aceste planuri au fost primite cu bucurie de tineri. Bineînțeles că principalele lucrări de săpături, amenajări, plantări de pomi etc., au fost făcute și se fac prin muncă voluntară. Și astfel anul acesta o să apară lîngă întreprindere micul nostru „complex sportiv". Un frumos parc cu plopi, alei, ronduri cu flori, iar la intrare vom pune poate un panou cu fotografiile fruntașilor în sport și producție. Un teren de fotbal cu gazon pe margine, cu bănci pentru spectatori, ceva mai într-o parte terenul de volei, iar într-o altă parte bazinul de înot. Poate că vom face și un chioșc frumos în care să funcționeze o bibliotecă pe toată perioada de vară. La amenajarea tuturor acestor lucrări, flăcăii și fetele noastre muncesc cu multă plăcere. Prin crearea acestor condiții urmărim ca în perioada de vară toți tinerii rafinăriei să-și petreacă majoritatea timpului în parcul lor. Noi ne vom strădui să-i ajutăm să-și petreacă timpul liber în mod plăcut și instructiv, cît mai apropiat de dorințele fiecăruia în parte.

Și încă ceva în legătură cu timpul liber. Cred că este păcat că multe organizații U.T.M. din orașul nostru au uitat de o formă de distracție a tineretului, foarte instructivă. Este vorba de „Joia tineretului". Era un minunat mijloc în primul rînd de culturalizare a tineretului. Organizația noastră continuă această acțiune și avem rezultate destul de frumoase. Iată un exemplu. Este știut că opera marelui nostru Caragiale a pătruns din ce în ce mai adînc în inimile tineretului. Cunoscînd opera, tinerii au devenit curioși să cunoască și viața marelui scriitor. De aici s-a născut ideea unei „Joi a tineretului" închinată vieții lui Caragiale. A fost o seară deosebit de plăcută pe care tinerii și-o amintesc cu drag.

Se vorbește mult despre munca tinerească și în legătură cu aceasta, eu am ajuns la o concluzie. Cred că acțiunile întreprinse de noi în organizațiile de bază și chiar cele inițiate, începînd de la C.C. și pînă la comitetul raional, trebuie să aibă în vedere în ce măsură vor place sau nu tineretului.

Ținînd cont de această cerință, cred că noi am putea face lucrul esențial în munca noastră. Am putea în primul rînd să organizăm o astfel de activitate, acțiuni mici sau mari, care să nu treacă pe lîngă sufletul tineretului, ci să se adreseze acestuia, să lase urme adînci în el. Așa văd eu că s-ar putea realiza o muncă cu adevărat tinerească în organizația noastră de U.T.M.

ILIE VALERICA
Secretarul organizației de bază U.T.M. Rafinăria 2 Ploești

Pavilionul R. P. R. de la expoziția „Floraliile internaționale" se bucură de mult succes

Zilele trecute s-a deschis la Nantes, în Franța, expoziția „Floraliile internaționale", la care participă 25 de țări printre care și Republica Populară Romînă.

In numeroase pavilioane și galerii, care ocupă o suprafață de 20.000 m.p., sînt expuse minunate covoare de lalele, trandafiri, orhidee, cale, liliac și alte zeci de flori, într-un mozaic de nuanțe și parfumuri. O esplanadă care se întinde pe 26.000 m.p. a fost transformată într-un feeric parc, în care grădinari din toată lumea expun florile, legumele sau fructele obținute de ei în ultimii ani.

Pavilionul Republicii Populare Romîne s-a bucurat de atenția generală încă de la deschiderea expoziției. Zeci de fotografii prezintă vizitatorilor principalele specii de flori și legume cultivate în țara noastră. In frumoase vase de ceramică, executate cu gust de meșteri romîni, precum și în diverse albume sînt expuse soiurile noi de gladiole „23 August", „Grivița Roșie", „A. Toma" și altele care diferă prin nuanța culorilor, mărime și durata de înflorire de cele cunoscute, minunați trandafiri obținuți la stațiunea experimentală pomicolă din Cluj de către biologul Rudolf Palocsay, precum și alte noutăți floricole realizate în R.P.R.

Baze turistice cu regim de hotel

Activitatea turistică din acest an se anunță bogată. In afară de un mare număr de excursii de duminică, vor fi organizate excursii de 10 zile, excursii în timpul concediului de odihnă etc.

Pentru a da posibilitate unui număr cît mai mare de cetățeni să petreacă vara în cele mai frumoase colțuri ale patriei noastre, Direcția de turism a Consiliului Central al Sindicatelor a luat inițiativa de a organiza 4 baze turistice cu regim de hotel.

De la 1 mai s-a deschis în Bucegi hotelul „cota 1.400" situat în munți, deasupra orașului Sinaia. Noul hotel are o capacitate de peste 250 de locuri, din care 150 în camere de 1 sau 2 paturi, iar restul în dormitoare turistice. Condițiile de primire în acest hotel turistic sînt cele ale hotelurilor obișnuite: turiștii se vor înscrie la biroul hotelului și vor plăti tot acolo pentru zilele în care au fost găzduiți. Masa este asigurată de restaurantul ce funcționează chiar în hotel.

In afară de aceasta, s-au mai deschis stațiunile turistice cu regim de hotel de la Păltiniș și Borșa, iar peste puțină vreme se deschide și tabăra turistică maritimă cu regim de hotel de la Mamaia.

(Agerpres)

EXCURSIE DE STUDIU

In programa analitică a anului IV al Facultății de exploatări miniere din Institutul de mine din București, era prevăzută efectuarea, în acest semestru, a unei excursii de studii.

Cunoșteam importanța deosebită ce o are excursia pentru a ne putea complecta prin practică cunoștințele teoretice însușite la orele de curs și de aceea așteptam cu nerăbdare să pornim la drum.

S-a fixat ca itinerar vizitarea trustului din Brad-Gura Barza și a minei de cărbuni din Tebea.

In excursie au participat peste 100 de studenți ai anului IV al Facultății de exploatări miniere.

Sosiți la Gura Barza am fost întîmpinați de tov. Popa Aron, directorul trustului, care împreună cu conducătorii noștri au stabilit în amănunt planul excursiei, studenții fiind împărțiți în grupe pentru a vizita pe rînd obiectivele fixate.

In ziua următoare sosirii noastre, am plecat la mina de cărbuni Tebea. Aici tovarășul inginer Pag Teodor ne-a făcut o expunere de ansamblu asupra dezvoltării exploatării, ne-a explicat cu ajutorul schițelor metodele de lucru ce se aplică în această mină precum și sarcinile de producție ce le are mina Tebea în cadrul celui de-al doilea plan cincinal.

Apoi, după vizitarea instalațiilor de suprafață, stația de compresoare, mașina de extracție și stația de funicular, am pătruns prin puț în subteran.

Pe lîngă alte multe aspecte care ne-au îmbogățit cunoștințele am văzut aici o metodă de exploatare specific locală: așa-numitele abataje în Y. De asemenea, ne-a interesat mult faptul că, din cauza umflării atît de rapide a stratelor de marnă se poate exploata stratul superior de cărbune în condiții obișnuite, chiar dacă este subminat, adică dacă stratul inferior care e gros de 4 metri a fost deja exploatat.

Dar cel mai mult ne-a impresionat și cel mai mult am avut de învățat din munca dîrză a minerilor. Astfel, la unul din abatajele din mină, numai cu două zile în urmă, acoperișul stratului era gata să închidă prin cădere frontul de lucru; minerii însă luptînd cu eroism au intrat și au salvat lucrarea de abataj dînd astfel în producție o mare cantitate de cărbune.

In altă zi am vizitat mina Musariu din Gura Barza. Cu un tren mic am străbătut pe o galerie foarte lungă drumul pînă la intrarea propriu-zisă a minei. Prin puțul orb am pătruns în etajele inferioare ce sînt în exploatare.

Am văzut aici că în minele de minereuri, spre deosebire de minele de cărbuni, galeriile se păstrează timp îndelungat intacte și nu au nevoie de armare, deoarece străbat roci tari. Dintr-o suitoare la alta am coborît pînă la orizontul cel mai adînc. Am putut vedea aici diferite metode clasice de exploatare ca aceea cu abataj în formă de trepte răsturnate sau aceea în felii orizontale direcționale. De asemenea am văzut cum se încep noi panouri de exploatare sau cum se ramblează cele vechi.

Din tot ce am văzut în aplicația practică ne-am îmbogățit cunoștințele și am tras multe învățăminte. Prin cele văzute la fața locului, cunoștințele noastre teoretice s-au fixat temeinic și ne-am dat mai bine seama de importanța lor atunci cînd sînt aplicate în practică.

PAVEL PARASCHIV
student anul IV la Facultatea de exploatări miniere din Institutul de mine din București

Membrii delegațiilor sindicale străine care ne vizitează țara au fost primiți la Prezidiul Marii Adunări Naționale

Membrii delegațiilor sindicale din U.R.S.S., R. P. Chineză, Anglia, R. Cehoslovacă, Danemarca, din întreaga Germanie, Japonia, Indonezia, R. P. Mongolă, R.P. Polonă, Suedia și R. P. Ungară, care la invitația sindicatelor din țara noastră au luat parte la sărbătorirea zilei de 1 Mai, au fost primiți joi dimineața la Prezidiul Marii Adunări Naționale.

Au fost de față tovarășii: Gh. Apostol, Gh. Gheorghiu-Dej, C. Pîrvulescu, M. Sadoveanu, M. Mujic, A. Bunaciu, Constanța Crăciun, Th. Iordăchescu, Barbu Solomon, Ghizela Vass, Șt. Bentea, M. Roșianu, Iordache Grama, C. Paraschivescu-Bălăceanu, Gh. Vidrașcu, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, deputați, care s-au întreținut îndelung cu membrii delegațiilor sindicale de peste hotare.

Acad. M. Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a adresat un cald salut oaspeților.

Sîntem foarte recunoscători pentru invitația de a veni aci, a spus **Ivan Dvornikov** conducătorul delegației sindicale din U.R.S.S. Pentru noi membri ai delegațiilor sindicale veniți din mai multe țări, această întîlnire este foarte plăcută.

A vorbit apoi un reprezentant al delegației din întreaga Germanie. Venind din Germania occidentală — a spus el — sînt puternic impresionat de cele văzute în R.P.R. și de faptul că am fost primiți aci la Prezidiul Marii Adunări Naționale, ceea ce la noi nu se putea întîmpla.

Noi construim împreună socialismului — a spus **Iosef Siwek**, conducătorul delegației din R. P. Polonă, și urmărim cu interes realizările dv. și îndeplinirea planurilor dv.

A mai vorbit **Karl Erik Stesser**, conducătorul delegației oamenilor muncii din Suedia.

Widodo, membru al delegației sindicale din Indonezia, a pus unele întrebări asupra formelor conducerii de stat și sistemului electoral din R.P.R., la care a răspuns tov. **Avram Bunaciu**, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

A vorbit apoi tov. **Barbu Solomon**. Aș vrea să spun cîteva cuvinte prietenilor dragi care ne vizitează țara. Ei au avut posibilitatea să vadă la muncă poporul nostru, să vadă cuceririle obținute de noi pe drumul construirii socialismului.

Aceste realizări le-am putut obține pentru că încă din timpul fascismului, din timpul dictaturii lui Antonescu, muncitorii noștri, indiferent de faptul dacă erau socialiști sau comuniști, au simțit nevoia să lupte împreună, să muncească împreună pentru a dobîndi libertatea și prosperitatea țării. Incă de pe atunci, partidul comunist și partidul social democrat au realizat Frontul Unic Muncitoresc. Roadele acestei colaborări au fost deosebit de însemnate.

Noi, cei care am fost social-democrați, am uitat de multă vreme deosebirile și ceea ce ne-a despărțit de tovarășii noștri din partidul comunist. Astăzi cu toții avem o singură dorință, o singură năzuință, aceea de a construi socialismul, indiferent dacă cîndva am fost social-democrați sau am fost comuniști.

„Prieteni, eu sînt un activist al mișcării muncitorești de peste 50 de ani, din 1905 — a spus apoi tov. **Teodor Iordăchescu**. Am făcut parte din partidul social-democrat pînă în 1948 cînd s-a făcut unificarea.

In lupta împotriva regimului burghezo-moșieresc ne-am dat seama că numai unindu-ne, comuniștii cu socialiștii, numai prin alianța clasei muncitoare cu țărănimea, putem făuri un stat gospodăresc, cu adevărat democrat.

Tot ceea ce ați văzut dv. la noi în țară — și ne pare rău că n-am putut să vă arătăm și mai mult — tot ce s-a realizat în fabrici, în mine, toate acestea se datoresc faptului că de mai bine de 11 ani în țara noastră este un guvern al poporului, că oamenii muncii își gospodăresc ei singuri statul, așa cum gospodărește un om bunul său propriu.

Salutînd pe oaspeți tov. **C. Pîrvulescu** a spus:

Dragi tovarăși, ne bucură foarte mult prezența în mijlocul nostru a dv., soli ai clasei muncitoare din diferite țări, dintre care unele se mai găsesc încă sub regim capitalist și unde clasa muncitoare îndură toate consecințele acestui regim.

Trebuie să vă reamintiți că Romînia era pînă acum nu de mult o țară foarte înapoiată, o țară agricolă înapoiată, unde domnea bunul plac al moșierilor, al capitaliștilor hrăpăreți și al capitaliștilor străini care înrobeau țara noastră și o exploatau la singe.

In perioada celui de al doilea război mondial, Partidul Comunist din Romînia a reușit să unească toate forțele progresiste din țara noastră, muncitorimea, țărănimea, intelectualitatea, naționalitățile asuprite, într-o singură voință, într-un singur front de luptă împotriva dictaturii sîngeroase a lui Antonescu, împotriva cotropitorilor fasciști.

Frontul Unic Muncitoresc a însemnat unirea forțelor întregii clase muncitoare, atragerea de partea clasei muncitoare a tuturor forțelor poporului nostru.

Tot datorită Frontului Unic Muncitoresc a fost posibilă realizarea unificării partidului comunist și partidului social-democrat în Partidul Muncitoresc Romîn care conduce opera construirii socialismului în țara noastră.

Ne bucură prezența voastră aci pentru că legăturile noastre cu clasa muncitoare din diferite țări sînt folositoare luptei noastre comune pentru întărirea păcii, luptei pentru împiedicarea izbucnirii unui nou război.

Dați-mi voie să salut prin voi clasa muncitoare din țările voastre, căreia îi urăm din tot sufletul, acolo unde n-a ajuns încă la unificare, să ajungă la unificarea tuturor forțelor, în interesul clasei muncitoare, în interesul popoarelor, pentru apărarea păcii și coexistență pașnică.

In numele Partidului, în numele Marii Adunări Naționale, vă doresc din tot sufletul prosperitate pentru toate țările pe care le reprezentați și noi succese pentru clasa muncitoare în lupta pentru dezrobire.

Luînd cuvîntul în încheierea întîlnirii, acad. **Mihail Sadoveanu** a spus:

Iubiți prieteni, mulțumesc reprezentanților oamenilor muncii aci prezenți pentru saluturile și urările de bine.

Acum vă vorbește un scriitor. Poate nu știți că acest scriitor nu este înscris în registrele partidului care astăzi conduce țara. Insă partidul are în mine pe unul dintre cei mai buni prieteni, pentru că de la început am înțeles că nu există altă soluție a problemei groaznice de la noi, că dacă mai lăsau să trăiască țara așa cum trăia odinioară, ar fi pierit în mizerie și robie un popor cu calități excepționale.

Eu însumi, iubiți prieteni, sînt un coborîtor, un reprezentant al țărănimii. Mama mea nu știa carte. Și am sufletul plin de recunoștință pentru acei care au eliberat toate energiile credincioase și cinstite ale acestui popor, care s-au asociat pentru această biruință.

Vă urez întoarcere bună și să păstrați pentru țara noastră o amintire plăcută, ca de la niște frați.

(Agerpres)

În laborator

Fabrica de egrenat bumbac „Republica" din Ciulnița este dotată în întregime cu utilaj sovietic, iar majoritatea lucrătorilor au fost calificați în Uniunea Sovietică. Astăzi fabrica se situează printre întreprinderile fruntașe ale Ministerului Industriei Ușoare. Productivitatea muncii pe trimestrul I a.c. a crescut în această fabrică cu 117%, iar prețul de cost s-a redus cu 11,1%. Fabrica lucrează de la 18 aprilie în contul lunii iunie 1956.

In foto: Alexandrina Meșcă, șefă de laborator (planul II) și Paula Bonteanu (prim plan), determină rezistența fibrelor cu ajutorul dinamometrului.

Însușirea metodelor înaintate de lucru, datoria fiecărei filatoare

In raportul C.C. al P.M.R. prezentat la cel de al II-lea Congres al partidului se subliniază ca principale lipsuri în industria ușoară o productivitate scăzută, preț de cost ridicat, sortiment și calitate nesatisfăcătoare la unele țesături. Sarcinile reieșite din lucrările Congresului reprezintă obiectivul principal în muncă. Un factor hotărîtor pentru obținerea unor țesături de calitate superioară, la un preț scăzut, îl constituie firele, materia primă a țesăturilor.

După cum se știe, producerea firelor — este vorba de fire de bumbac — necesită o succesiune de prelucrări la mașini cu un randament relativ scăzut și cu o cheltuială însemnată de muncă. Or, numărul mare de operațiuni pe care le suferă materia primă — bumbacul puf — pentru a fi transformată în fir, influențează și pozitiv și negativ asupra calității firelor. In general se știe că la executarea unui produs, cu cît numărul operațiunilor este mai redus, cu atît posibilitatea apariției defectelor — produse de mașină sau de lucrător — este mai mică.

Ținînd seamă de faptul că mașinile din filatură sînt deservite de un număr ridicat de lucrători, problema mînuirii corecte a acestora devine uneori hotărîtoare atît pentru productivitate și prețul de cost, cît mai ales pentru calitate.

O piesă turnată prost poate fi rectificată în prelucrările ulterioare sau este rebutată — în orice caz există posibilitatea executării unui control pe bucată. Un fir însă nu ai cum să-l controlezi metru cu metru, dat fiind că o lucrătoare produce milioane de metri de fir pe zi.

Cea mai bună chezășie pentru executarea ireproșabilă a mînuirilor o constituie calificarea.

Nu puține sînt exemplele cînd unele muncitoare consideră că la mașina cutare nu se poate lucra. Trecînd o muncitoare calificată la această mașină, lucrînd în aceleași condiții, ea dovedește însă contrariu: nu mașina era aceea care „nu mergea", ci în calificarea muncitoarei era ceva care „nu mergea".

Așadar, problema calificării este hotărîtoare pentru realizarea sarcinilor de plan atunci cînd există create toate condițiile necesare desfășurării normale a procesului tehnologic.

In filaturile noastre de bumbac s-a putut pune abia acum în mod temeinic problema calificării — la un nivel mai înalt sau a recalificării, dacă vreți — a filatoarelor.

Aceasta a fost posibil pentru că, în primul rînd, în filaturile de bumbac au fost introduse regulile de exploatare tehnică a utilajului (R.E.T.), care nu permit conducătorilor de întreprinderi, sectoare, secții, darea în exploatare a utilajului celor care nu îndeplinesc condițiile tehnice respective. Pentru că, în al doilea rînd, în filaturile de bumbac s-au introdus reguli de control tehnic preventiv — pe faze de fabricație — unice, după modelul celor sovietice care asigură producerea unor semifabricate de calitate corespunzătoare, respectarea strictă a tehnologiei de fabricație.

Se naște însă o întrebare. Cum, adică pînă acum lucrătorii filatori n-au fost calificați? Ba da, au fost, însă calificarea era transmisă prin tradiție, metodele de muncă erau specifice fiecărei filaturi. Schimburile de experiență au făcut ca unele metode mai bune să fie extinse, dar aceasta a însemnat prea puțin față de posibilități și necesități. Mai mult decît atît, literatura tehnică de specialitate publicată la noi nu cuprinde nimic sau aproape nimic în privința deservirii mașinilor. Pentru remedierea acestei stări de fapt, au fost traduse din limba rusă, de către I.D.T., broșuri în care sînt expuse, în mod științific, metodele de lucru la laminor, flyer și ring, precum și cu privire la organizarea muncii în secțiile respective.

Pentru ca aplicarea metodelor expuse în broșurile respective în filaturile noastre să se facă în mod unitar, pentru a stabili ce adaptări sînt necesare diferitelor tipuri de utilaj și pentru a stabili modul de introducere a acestor metode, Direcția generală industrială, bumbac, in, cînepă, din Ministerul Industriei Ușoare, a organizat în cursul lunii decembrie 1955 la „Uzinele Textile" Timișoara, o consfătuire la care au participat cîte un inginer sau tehnician filator și cîte două instructoare de la toate filaturile din țară.

Cu acest prilej, participanții și-au însușit teoretic și practic metodele de lucru la laminor, flyere și ringuri, precum și organizarea muncii în secțiile respective. Concluziile consfătuirii au arătat că metodele unice pot și trebuie să fie aplicate în toate filaturile și că ele vor aduce un aport deosebit la îmbunătățirea calității firelor, la creșterea simțitoare a producției și productivității muncii, la reducerea prețului de cost.

La noi, la uzinele „7 Noiembrie" din Capitală, măsurile luate pentru introducerea mînuirilor unice prevăd ca într-o perioadă de șase luni, toate lucrătoarele să și le însușească pe deplin și să le folosească în mod concret. Aceasta va duce la creșterea productivității muncii cu circa 1,5 la sută. Incă din luna ianuarie s-a terminat instruirea cadrelor tehnice și a controlorilor de calitate din sector astfel că acum fiecare tehnician, maistru sau controlor este în măsură să execute un control calificat asupra executării corecte a mînuirilor.

In același timp, s-au confecționat toate ustensilele (perii, pensule etc) necesare executării curățeniei la mașini și la locul de muncă după noile grafice.

Tinerele Licheria Onofreiciuc de la laminoare, Teodora Dulcescu, Domnica Bidulac, Anișoara Vicol, Alexandrina Dincă de la ring aplică corect noile mînuiri, ceea ce a făcut să crească mult calitatea produselor.

Brigăzile din secția ring, unde s-a început instruirea, dovedesc interes pentru noile mînuiri. Este însă necesar ca mînuirile odată însușite să fie aplicate permanent, pentru ca lucrătoarele să reducă tot mai mult timpii de executare.

Comitetul U.T.M. trebuie să sprijine și mai departe această acțiune care va duce la îmbunătățirea serioasă a calității firelor produse de uzina noastră.

Ing. MIRCEA I. POPA

Cresc rîndurile unității noastre

Iarăși a venit la camera pionierilor un grup de puștani. Se uită admirativ la jurnalele de zi ale detașamentelor, la goarne și tobe, șușotesc, îndemnîndu-se care să întrebe întîi, pleacă tot nehotărîți și pînă la urmă se întorc fiecare cu cîte o cerere, mai bine sau mai stîngaci scrisă: vor să devină pionieri. Asemenea scene se petrec tot mai des în ultimul timp în școala noastră: copiii vor să devină pionieri și mai în fiecare săptămînă cîte un detașament își sporește numărul cu noi purtători ai cravatei roșii și unitatea devine mai puternică.

Au trecut aproape 7 ani de cînd unitatea noastră a luat ființă. La 5 noiembrie 1949 primii 30 de școlari vrednici au devenit pionieri, formînd unitatea nr. 19. De atunci s-au perindat prin unitate sute de copii. La a 6-a aniversare, în toamna anului 1955, unitatea număra 400 de pionieri. Numai în cursul acestui an școlar au mai devenit pionieri încă 200 de copii. Se vede deci limpede că a existat mereu preocupare pentru cei mici, pentru școlari, pentru întărirea unității.

Problema aceasta, a încadrării de noi pionieri, nu poate fi însă niciodată ruptă de celelalte probleme ale muncii în unitate. Atragerea copiilor spre organizația de pionieri depinde de întreaga viață a organizației, de acțiunile ei interesante, vii, educative.

Ar fi zadarnic și naiv să așteptăm ca școlarii, la cei 9 ani abia împliniți, să ceară conștient și responsabil, în numele înaltelor scopuri educative ale organizației, să devină pionieri. Toate acestea vin, dar mai tîrziu. La început e vorba doar de o imaginație vie, care-și caută de lucru, de un interes mereu treaz — dacă vreți, de o copilărească curiozitate — pe care trebuie să le mulțumească organizația de pionieri. Și cei mici găsesc, în organizația noastră, asemenea lucruri.

Din ziua cînd intră în școală, în clasa I-a, micuții se întîlnesc cu prieteni mai mari care se îngrijesc să le facă viața plăcută: îi întîmpină cu flori, le pavoazează clasa, îi ajută să se organizeze. Pe urmă sînt tot timpul împreună, îi învață jocuri și cîntece. Pionierii claselor mai mari au organizat pentru cei mici neuitate seri de basm — așa cum a fost „seara de basme cu Moș Nichifor", organizată pentru școlarii clasei a II-a. Viitorii pionieri sînt antrenați la o serie de acțiuni frumoase, care-i pasionează.

Școlarii clasei a II-a, de pildă, au pornit într-o excursie pe urmele detașamentului clasei a IV-a. Ținta lor era să găsească steagul detașamentului Au străbătut astfel grădina Cișmigiu, găsind din loc în loc cîte un indicator sau un bilețel cu întrebări la care trebuiau să răspundă. Se adunau, se sfătuiau și atunci cînd nu puteau să se descurce singuri cereau ajutorul grupului de pionieri care-i însoțea. După ce izbuteau să răspundă, își continuau drumul; au ajuns în acest fel pînă la locul unde fusese așezat steagul detașamentului — adică înapoi la școală, dar într-o încăpere pe care n-o văzuseră niciodată pînă atunci: camera pionierilor. Aici au găsit nenumărate lucruri noi pentru ei: peștii din acvariu, șoricelul alb, albumele și tablourile... Vizita lor n-a rămas izolată: unii au promis că vor schimba regulat apa la pești, alții că vor hrăni șoricelul, vor uda florile sau vor șterge praful.

Așa s-au apropiat cei mici de pasionanta activitate a pionierilor. Pe urmă, au fost invitați și la adunări tematice interesante. Clasa a VII-a C. a organizat pentru școlarii clasei a III-a o serată literară.

Aici a jucat un rol și activitatea teatrului de păpuși din școală; cum să nu dorești să fii și tu la fel de îndemînatic ca pionierul mînuitor de păpuși, care izbutește, cu cîteva mișcări ale mîinii, să te plimbe printr-o lume de basm?

Ar fi însă greșit să se înțeleagă că tot ce oferă organizația de pionieri școlarilor este petrecerea plăcută a timpului liber, că ea caută să-i atragă prin procedee facile.

In realitate, este vorba de mult mai mult: de grija colectivului pionieresc pentru dezvoltarea fiecărui școlar, de atenție și căldură pentru fiecare tovarăș. Petre Atanasiu a devenit pionier doar de curînd, deși este elev în clasa a VII-a. Dar cu toate că el nu s-a dovedit ușor de educat, că se ținea departe de colectiv și nu se interesa de viața organizației, s-a găsit ceva care să-l atragă: detașamentul hotărîse să-și formeze o echipă de volei și să primească în ea numai pionieri fruntași. Petre nu era pionier, dar dorea din toată inima să joace volei și să facă parte din echipă. Detașamentul s-a străduit să-l sprijine în îndeplinirea acestei dorințe, ajutîndu-l să se pregătească să devină pionier și dîndu-i voie să se antreneze pe lîngă echipă. Pionierii îl vizitau acasă, își făceau lecțiile împreună cu el, îl invitau la diferite acțiuni. Petre s-a împrietenit cu colegii, s-a ambiționat să-i ajungă și a izbutit ca pe pătratele II și III să obțină numai medii de 4 și 5, să se poarte bine și să devină pionier. Cînd au început campionatele de volei echipa s-a prezentat puternică și unită, clasîndu-se pe locul doi din cele 16 echipe ale detașamentelor, iar jocul lui Petre s-a făcut remarcat.

La discutarea primirii școlarului Moraru Viorel din clasa a III-a în organizația de pionieri s-au ridicat de către copii probleme foarte serioase. Colegul lui, pionierul Klein, a spus în adunare că nu-i va da votul pentru că vorbește urît cu tovarășa îngrijitoare care mătură clasa. Discuția aceasta l-a impresionat pe Viorel; el a făgăduit detașamentului că n-o să se mai poarte urît cu nimeni și ziua aceea a marcat o schimbare în viața lui.

Iată rezultatul direct al grijii tovarășilor, dar nu numai atît: odată cu rezolvarea acestor două cazuri, prestigiul organizației a crescut în fața părinților, profesorilor și copiilor.

Mamele pionierilor au fost plăcut impresionate și de altă acțiune a organizației de pionieri: la sugestia detașamentului nr. 12 a fost organizată de 8 martie, o „poștă a pionierilor" în scopul trimiterii de felicitări cu prilejul Zilei Internaționale a Femeii. Dirigintele oficiului poștal raional a explicat micilor factori și responsabili de circumscripție cum să procedeze; pionierii și-au confecționat o ștampilă „Poșta pionierilor — unitatea nr. 19" și au expediat astfel 750 scrisori fără timbre. In fiecare familie în care a sosit o asemenea scrisoare a existat un gînd bun și un sentiment de respect pentru organizația care crește pe copii ca oameni atenți, cu sentimente frumoase, cu o comportare demnă și s-a înfiripat dorința de a sprijini acțiunile organizației.

Școlarii văd în tovarășii lor pionieri modele de urmat: copii care învață bine, sînt disciplinați și toată lumea îi respectă. Mulți elevi din clasa a X-a vin pe la detașamente să stea de vorbă și să recruteze pionieri pentru diferite întreceri sportive.

De aceea, nu există școlar care să nu dorească să devină pionier și să nu facă totul pentru aceasta. Ziua cînd rostește în fața drapelului unității angajamentul solemn n-o va uita niciodată. Iată ce a povestit pionierilor la a 6-a aniversare a unității Theodor Balaban, astăzi elev în clasa a X-a, primul pionier din școală: „Eram emoționați și nu știam cum să mulțumim și cui să mulțumim mai mult pentru această zi. Am mulțumit întîi partidului, în fața căruia ne-am angajat să învățăm bine..." Tocmai pentru că mulți au simțit ca el, sînt în școală utemiști de frunte care au fost pionieri. Străduindu-se să devină asemenea lor, cei mici se apropie din zi în zi mai mult de organizația de pionieri. Astfel cresc rîndurile unității noastre.

GHEORGHE MARINESCU
Instructor superior de pionieri unitatea nr. 19 București

De peste HOTARE

Situația din Vietnam trebuie reglementată

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, în lunile aprilie și mai a.c. au avut loc la Londra întrevederi între A. A. Gromiko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., și lordul Reading, ministru de stat al Afacerilor Externe al Marii Britanii, care reprezintă pe cei doi președinți ai Conferinței de la Geneva din 1954 pentru Indochina.

În cadrul tratativelor s-a hotărît ca în numele celor doi președinți — V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, să fie adresate mesaje speciale guvernelor Republicii Democrate Vietnam și Vietnamului de sud, Comisiei internaționale de supraveghere și control din Vietnam și guvernului Franței.

La 8 mai Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii au trimis aceste mesaje guvernelor respective, precum și guvernelor țărilor participante la conferința de la Geneva pentru Indochina și guvernelor țărilor reprezentate în Comisia internațională de supraveghere și control din Vietnam.

Publicăm mai jos Mesajul adresat de cei doi președinți ai conferinței de la Geneva pentru Indochina guvernelor Republicii Democrate Vietnam și Republicii Vietnam.

Mesajele celor doi președinți ai Conferinței de la Geneva din 1954

Din împuternicirea guvernelor Marii Britanii și Uniunii Sovietice, lordul Reading, ministru de stat al Afacerilor Externe al Marii Britanii, și A. A. Gromiko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., care reprezintă pe cei doi președinți ai Conferinței de la Geneva pentru Indochina, s-au întîlnit la Londra și au analizat amănunțit problemele care se referă la înfăptuirea acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam. Ei au procedat de asemenea la un schimb de păreri în legătură cu propunerea de a se convoca o nouă conferință a țărilor participante la prima conferință de la Geneva și a țărilor membre ale Comisiei Internaționale pentru discutarea acestor probleme.

In cadrul convorbirilor care au avut loc ei și-au exprimat îngrijorarea față de situația care s-a creat în prezent în legătură cu respingerea acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, unde nici pînă în prezent nu a fost începută aplicarea clauzelor politice ale acordurilor de la Geneva. In special nu s-au ținut consultări pentru pregătirea și ținerea unor alegeri libere în întregul Vietnam, sub controlul Comisiei Internaționale, în scopul restabilirii unității naționale a Vietnamului. Datorită acestui fapt această condiție foarte importantă a acordurilor de la Geneva este în primejdie de a nu fi respectată, cu toate că ambele părți din Vietnam s-au declarat de acord cu principiul reunificării naționale prin alegeri generale libere.

In așteptarea alegerilor generale libere pentru unificarea Vietnamului cei doi președinți acordă o importanță deosebită respectării armistițiului, sub controlul permanent al Comisiei Internaționale pentru Vietnam. Ei recunosc că dizolvarea Comandamentului Suprem al Uniunii Franceze a mărit greutățile Comisiei Internaționale de supraveghere și control din Vietnam în îndeplinirea funcțiilor prevăzute de acordurile de la Geneva, care constituie baza activității Comisiei, și că aceste greutăți trebuie să fie învinse.

Cei doi președinți sînt convinși că autoritățile din cele două părți ale Vietnamului vor colabora în mod efectiv și că aceste greutăți vor fi înlăturate cu adevărat.

Călăuziți de interesele consolidării păcii în Indochina, pe baza principiilor și clauzelor acordurilor de la Geneva pentru Vietnam, cei doi președinți cheamă autoritățile Republicii Democrate Vietnam și Republicii Vietnam să depună toate eforturile pentru a traduce în viață acordurile de la Geneva cu privire la Vietnam, pentru a preîntîmpina în viitor orice încălcare a clauzelor militare ale acestor acorduri și a asigura realizarea clauzelor și principiilor politice consemnate în Declarația finală a Conferinței de la Geneva. In acest scop, autoritățile din cele două părți ale Vietnamului sînt invitate să comunice separat sau în comun și cît se poate de repede celor doi președinți considerentele lor cu privire la timpul necesar pentru începerea consultărilor, care au drept scop discutarea problemei organizării unor alegeri pe întregul Vietnam, precum și cu privire la data ținerii acestor alegeri, prin care trebuie să fie realizată unitatea Vietnamului.

Relevînd activitatea rodnică depusă de Comisia Internațională de supraveghere și control în Vietnam, cei doi președinți cheamă autoritățile celor două părți din Vietnam să o ajute în viitor pe toate căile în îndeplinirea funcțiilor ei prevăzute de acordurile de la Geneva cu privire la Vietnam.

Cei doi președinți vor continua să se consulte între ei în legătură cu situația din Vietnam și, dacă va fi necesar, vor discuta suplimentar, în lumina acestei situații, problema măsurilor care ar trebui luate în scopul asigurării respectării acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, inclusiv propunerea de a se convoca o nouă conferință a țărilor participante la Conferința de la Geneva și a țărilor reprezentate în Comisia Internațională din Indochina.

Ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii,
SELWYN LLOYD

Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.
V. MOLOTOV

8 mai 1956

Calomnii antisovietice ticluite la Bonn

TASS transmite: La 3 mai a.c., Departamentul presei și informațiilor al Republicii Federale Germane a dat publicității un memorandum al guvernului R. F. Germane în legătură cu discutarea în Bundestag a proiectului de lege cu privire la introducerea în Germania occidentală a serviciului militar general obligatoriu. Incercînd să justifice măsurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și, în special, constituirea unei armate vest-germane de 500.000 de oameni, guvernul R. F. Germane recurge în acest memorandum la născociri dușmănoase și provocatoare la adresa politicii externe a Uniunii Sovietice. Guvernul R. F. Germane susține, de pildă, în acest memorandum că „modul liber de viață al Republicii Federale și al aliaților ei este în primejdie" și că Uniunea Sovietică „amenință lumea liberă cu forța militară". In memorandumul R. F. Germane se spune în continuare: „După cum reiese din declarațiile conducătorilor Uniunii Sovietice, ei nu se vor da înlături nici de la folosirea armei atomice.... Agresiunea sovietică ar putea să aibă loc prin surprindere și cu o mare rapiditate. Aceasta face necesar ca forțele armate să fie menținute în permanență gata de luptă".

Agenția TASS a fost informată că afirmațiile cuprinse în memorandumul guvernului R. F. Germane sînt calificate în cercurile conducătoare ale Uniunii Sovietice drept calomnii dușmănoase împotriva politicii externe de pace a U.R.S.S. Recurgînd la asemenea procedee inadmisibile în relațiile internaționale, guvernul R. F. Germane speră, probabil, să justifice în fața opiniei publice germane măsurile de remilitarizare ce se efectuează în Germania occidentală.

Churchill a declarat: Rusia și țările din estul Europei nu trebuie ținute la o parte de N.A.T.O.

LONDRA 10 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, la 10 mai, fostul prim ministru al Marii Britanii, Winston Churchill, a rostit un discurs la Aachen (Germania occidentală), unde a sosit pentru a i se înmîna „Premiul Carol cel Mare" pentru contribuția la „unitatea europeană".

După cum reiese din informația agenției, Churchill s-a ocupat îndeosebi de problemele „unității europene", blocului nord-atlantic și reunificării Germaniei. El a încercat să justifice crearea N.A.T.O. și a elogiat „toate realizările" acestei organizații militare. In același timp, el a recunoscut de fapt că, în lumina politicii pe care o duc în prezent Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, orientarea antisovietică a N.A.T.O. a pierdut orice temei.

Nu văd — a declarat Churchill — motive pentru care, în actualele împrejurări, noua Rusie nu ar adera la spiritul acestui acord solemn (N.A.T.O.). Trebuie să înțelegem cît de profund și sincer se îngrijește Rusia de securitatea teritoriului ei împotriva unei invazii străine. Rusia trebuie să devină participantă la o adevărată unitate europeană".

Declarînd că nu consideră că N.A.T.O. ar fi „expresia unică și absolut eficace a unui progres în direcția unității europene", și subliniind importanța „marii aliante a puterilor europene, legată de Canada și S.U.A.", Churchill a spus în continuare: „Repet că Rusia și țările din estul Europei nu trebuie ținute la o parte de acest tratat. Este foarte posibil ca atunci problemele mari, pe care trebuie să le rezolvăm — iar una din cele mai importante dintre acestea este reunificarea Germaniei — să fie mai ușor de rezolvat decît în condițiile unor blocuri opuse și care au o atitudine de suspiciune și ostilitate unele față de altele".

Vă informăm pe scurt din:

BELGRAD. — Miercuri s-a anunțat oficial la Belgrad că președintele Tito a acceptat invitația regelui Paul al Greciei de a petrece cîteva zile în cursul acestui an pe insula Corfu.

ROMA. — In Italia continuă lupta grevistă a lucrătorilor din tipografiile ziarelor pentru majorarea salariilor. La 10 mai au declarat grevă lucrătorii de la tipografiile ziarelor de dimineață din Torino și de la două mari ziare din Roma — „Messaggero" și „Tempo".

BUDAPESTA. — Consiliul de Miniștri al Ungariei a adus o serie de modificări și complectări codului muncii și a lărgit totodată considerabil împuternicirile directorilor întreprinderilor industriale. Consiliul de Miniștri a adoptat de asemenea o hotărîre care prevede că în toate întreprinderile industriale mari vor fi înființate cursuri speciale pentru ridicarea calificării la care muncitorii vor studia tehnologia modernă, propunerile raționalizatorilor, precum și teoria producției.

MOSCOVA. — La 10 mai, după o vizită de zece zile în U.R.S.S., delegația activiștilor pe tărîm obștesc din Franța care luptă pentru pace și dezarmare a părăsit Moscova plecînd spre patrie.

PARIS. — In ședința din seara zilei de 9 mai a plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Francez a luat cuvîntul Maurice Thorez, secretarul general al C.C. al partidului, care a făcut o amplă expunere. Maurice Thorez s-a ocupat de proiectul tezelor în vederea celui de al XIV-lea Congres al partidului.

BELGRAD. — Svetozar Vukmanovici, vicepreședintele Vecei Executive Federative, va pleca la 12 mai într-o vizită oficială de nouă zile în Germania occidentală, răspunzînd invitației guvernului R.F. Germane.

COLOMBO. — După cum anunță corespondentul agenției United Press, guvernul Ceylonului a dat dispoziții să se ancheteze activitatea organizației americane denumită „Fondul țărilor Asiei", care cheltuiește sume mari pentru finanțarea organizațiilor de tineret din Ceylon. Sub pretextul „unei activități de binefacere" această organizație joacă rolul „coloanei a 5-a" în folosul blocului S.E.A.T.O. în Ceylon, desfășurînd o activitate subversivă.

DAMASC. — Potrivit datelor statistice publicate de presă, populația Iordaniei este de 1.402.600 persoane.

WASHINGTON. — După cum anunță agențiile americane de presă, senatorul Walter George, președintele comisiei senatoriale pentru afacerile externe, a fost solicitat de președintele Eisenhower să devină „reprezentantul său personal și ambasadorul său special" pe lîngă N.A.T.O. Buletinul de Știri al Casei Albe precizează că președintele Eisenhower dorește să utilizeze „îndelungata experiență în problemele externe" a senatorului George, pentru „strîngerea relațiilor între țările membre ale N.A.T.O.".

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

Poziția Franței în problema vietnameză

PARIS 10 (Agerpres). — TASS transmite: Ministerul Afacerilor Externe al Franței a dat publicității un comunicat în legătură cu documentele publicate în comun de reprezentanții U.R.S.S. și Marii Britanii, care au dus tratative la Londra, în problema îndeplinirii acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam. Subliniind cu satisfacție că în aceste documente se exprimă convingerea că acordurile cu privire la încetarea focului în Vietnam vor rămîne în vigoare pînă cînd vor avea loc alegeri generale în scopul unificării acestei țări, Ministerul Afacerilor Externe al Franței declară:

„Se poate spera că comisia internațională de supraveghere și control în Vietnam își va putea continua activitatea. În ce privește guvernul francez, el a hotărît să-și alăture eforturile eforturilor celorlalte țări interesate, astfel încît dorința exprimată de cei doi președinți să se poată înfăptui. Deși în urma înlăturii comandamentului Suprem al Uniunii franceze în Vietnam, Franța nu mai poartă o răspundere deosebită, în realitatea ea nu ar putea să nu se intereseze de acordurile pe care le-a semnat. Prin urmare, ea este gata să facă unele servicii care i se vor cere".

Noutăți DESPRE TINERETUL LUMII

In calea colaborării dintre Tineretul Popular din Iugoslavia și U.T.C.L. nu există piedici

BELGRAD 10 (Agerpres). Ziarul „Omladina" a publicat la 9 mai declarația făcută de Miko Tripalo, conducătorul delegației Tineretului Popular din R.P.F. Iugoslavia, după înapoierea acesteia din Uniunea Sovietică.

Delegația Tineretului Popular din Iugoslavia, a subliniat Miko Tripalo, a vizitat Uniunea Sovietică timp de o lună, la invitația Comitetului Central al U.T.C.L. Delegația a fost primită deosebit de cordial și pretutindeni unde ne-am întîlnit cu conducătorii U.T.C.L. și cu tineretul am constatat dorința sinceră de a ne cunoaște și a colabora cu noi. Datorită ospitalității deosebite a gazdelor noastre și a programului excelent organizat, am avut posibilitatea să cunoaștem îndeaproape activitatea U.T.C.L. și viața tineretului sovietic. Au fost organizate o serie de întîlniri la sediul C.C. al U.T.C.L. la care am discutat probleme cu privire la colaborarea noastră în viitor și la relațiile internaționale între organizațiile de tineret. In timpul acestor întîlniri au avut loc schimburi de păreri sincere despre căile de dezvoltare continuă a colaborării cu organizațiile de tineret din alte țări.

Membrii delegației și conducerea C. C. al Tineretului Popular este deosebit de mulțumită de faptul că vizita noastră în Uniunea Sovietică a confirmat faptul că în calea colaborării dintre tineretul popular și U.T.C.L. nu există piedici.

Delegația tineretului din Iugoslavia a avut o întrevedere cu membrii Biroului C.C. al U.T.C.L. la care au fost luate hotărîri concrete cu privire la formele de colaborare în viitor. S-a proiectat ca la începutul lunii octombrie Iugoslavia să fie vizitată de o delegație a U.T.C.L., pentru a cunoaște viața și activitatea Tineretului Popular din Iugoslavia. In afară de aceasta, se va face un schimb de informații și articole, ceea ce va contribui la o mai bună cunoaștere reciprocă. Se discută de asemenea problema schimbului de grupuri de tineri turiști, problema relațiilor dintre diferite organizații orășenești și extinderea legăturilor între studenți.

Cei 2 tineri patrioți din Cipru au fost executați

NICOSIA 10 (Agerpres). — La 10 mai, în zorii zilei, în închisoarea centrală din Nicosia au fost executați prin spînzurare cei doi tineri ciprioți, Mihalis Caraolis, în vîrstă de 23 de ani și Andreas Demetrius de 22 ani, condamnați la moarte de autoritățile britanice. Agenția Reuter, care transmite această știre, precizează că execuția a avut loc cu mult înainte de ora fixată întrucît autoritățile s-au temut de marile manifestații care s-ar putea produce în semn de protest. Inchisoarea din Nicosia este înconjurată de puternice detașamente militare britanice. Pe o rază de 1 km. în jurul închisorii este interzisă circulația. La Nicosia, după cum s-a mai anunțat, a fost decretată starea de asediu. In toate orașele și principalele localități din insula Cipru patrulează soldați britanici înarmați.

Studenții argentinieni au silit pe ministrul Invățămîntului să-și ceară demisia

BUENOS AIRES 10 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, studenții argentinieni au determinat închiderea școlilor de stat din orașele La Plata și Santa Fe, în semn de protest împotriva ministrului Invățămîntului, dr. Atilio Dell Oro, pe care îl consideră „nedemn de postul său".

Este de așteptat, după cum arată aceeași agenție, ca această mișcare să cuprindă și școlile de stat din capitală, precum și din alte părți ale țării. In fața acestei situații, ministrul Invățămîntului și-a înaintat demisia președintelui Aramburu.

ÎN FRANȚA CU GRUPUL STUDENȚILOR ROMÎNI

Zilele trecute s-a înapoiat în țară grupul artistic al studenților romîni, care a participat la „al IV-lea festival cultural internațional al studenților", organizat de studenții francezi în orașul Lille.

Un corespondent al ziarului nostru s-a adresat tovarășilor *ION ILIESCU*, conducătorul grupului, *SONIA MOLDOVEANU*, studentă în anul III al Facultății de energetică a Institutului politehnic din București și *TEODOR VASILESCU*, absolvent al Institutului tehnic din Galați, cu rugămintea de a povesti cititorilor noștri impresiile lor din timpul vizitei făcute în Franța. Publicăm mai jos un reportaj pe baza relatării lor.

NOI PRIETENII

De la București și pînă la Lille am călătorit trei zile. Trenul nostru a străbătut pusta Ungariei, a trecut prin pitoreasca Austrie, printre munții Elveției și într-o frumoasă dimineață am sosit la Lille, străvechi oraș universitar din nordul Franței.

Aici, între 9-16 aprilie a avut loc tradiționalul festival cultural internațional organizat de studenții francezi. Este pentru a patra oară cînd se organizează un astfel de festival, dar pentru prima oară cînd la el au participat studenți din U.R.S.S. și țările de democrație populară. In afara studenților francezi, veniți din toată țara, au mai participat aproape o mie de studenți veniți din Scoția, Iugoslavia, Spania, Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, Israel și studenți americani din Paris.

Grupul nostru care cuprindea 4 perechi de dansatori, o formație de muzică populară și soliști de muzică clasică și populară — a dat șase spectacole de folclor. Nu vrem să ne lăudăm, dar părerea unanimă a spectatorilor a fost că dansurile și muzica ansamblului nostru au fost dintre cele mai frumoase prezentate la festival. Cei peste trei mii de spectatori care au asistat la spectacolele date de noi la Lille, ne-au aplaudat frenetic, au bisat aproape fiecare număr.

Au participat la programul artistic din timpul acestui festival și grupurile studenților din alte țări. Și acestea au fost apreciate de către participanți. Spectacolele erau împărțite pe genuri artistice: o seară de folclor, o seară de muzică de cameră, alta de muzică ușoară sau de coruri. In timpul festivalului am avut posibilitatea să ne întîlnim cu colegii noștri din alte țări, să stabilim contacte, să ne cunoaștem și să ne împrietenim. Noi stăteam de vorbă îndelung cu studenții de aceiași specialitate din celelalte țări. La început, ce-i drept, unii studenți din țările occidentale manifestau rezerve în contactele cu noi. Ne-am dat seama de la început că acesta era rodul propagandei mincinoase din apus împotriva țărilor de democrație populară. După cîteva zile însă „ghiața s-a spart" și în ciuda adepților încordării internaționale am devenit prieteni buni. Din discuțiile amicale am constatat că sînt lucruri care ne despart, dar multe, foarte multe, care ne apropie. Și unii și alții dorim pacea, dorim să învățăm în liniște, să fim fericiți, să apărăm comorile culturii universale.

Studenții francezi cu care ne-am întîlnit și am discutat au rămas plăcut impresionați că mulți dintre noi vorbesc destul de bine limba franceză. Le-a plăcut că studenții noștri cunosc multe despre cultura franceză, în special despre literatura și muzica Franței.

Intr-una din zile ne-au invitat la ei studenții facultății de litere din Lille. Eram oaspeții lor împreună cu grupurile studenților din Spania și Israel. Am vizitat Universitatea — o clădire veche, cu multe corpuri noi, foarte frumoase. Am văzut auditorii, laboratoare. Unele dintre ele erau destul de sărăcăcios înzestrate. De pildă, în cabinetul de geografie aproape că nu erau materiale didactice. Profesorii singuri sînt nevoiți să cumpere, adesea din salariul lor, planșe și hărți. Ne-a mirat foarte mult că în toată Universitatea nu era nici o sală de festivități. Cu greu am găsit un auditoriu în care să putem cînta. Cu toate acestea, întîlnirea a fost cît se poate de frumoasă. Am discutat mult, am făcut schimb de insigne și ne-am împrietenit cum nu se poate mai bine. Ca să putem prezenta dansurile noastre am ieșit în curte; acolo, pe pavaj am jucat cu foc trezind admirația colegilor noștri francezi. Cînd s-a făcut seara și am vrut să plecăm, gazdele noastre, pur și simplu n-au vrut să ne dea drumul. Ne-am întors la hotel tîrziu de tot.

Intr-una din zile au venit la noi cîțiva mineri din Dechy care ne-au invitat la ei. Cei 60 de km. care desparte localitatea minieră de Lille, i-am străbătut cu autobusele. Era duminică. In sala cea mare a primăriei din Dechy se adunase o mare mulțime de oameni. Printre spectatori se aflau și elevele școlii normale din Douè. N-o să uităm niciodată clipele minunate petrecute acolo, cu cîtă căldură ne-au înconjurat minerii. Toți doreau să afle cît mai multe despre Romînia, despre poporul și tineretul nostru. De abia pridideam cu răspunsurile. Multora nu le venea să creadă că nu sîntem artiști profesioniști și a trebuit să le explicăm cum am învățat să cîntăm și să dansăm în cadrul ansamblului U.T.M.

La plecare, un student din Perpignan ne-a strîns mîna și ne-a spus:

— Așa trebuie să facem și noi. Doar și poporul Franței are jocuri, dansuri și costume minunate, dar ele rămîn uitate și adesea se pierd...

LA BORDEAUX ȘI TOULOUSE

La sfîrșitul festivalului de la Lille, studenții din Bordeaux și Toulouse, care asistaseră la festival, ne-au invitat la ei. Așa dar, am plecat spre Bordeaux. Aici am stat doar o zi, am dat un program artistic care a fost răsplătit cu aplauze frenetice de publicul spectator.

Cele mai frumoase zile din cele trei săptămîni cît am stat în Franța, au fost fără îndoială cele petrecute la Toulouse. Studenții și ceilalți locuitori ai orașului ne-au făcut o primire de neuitat. Cu cîteva zile înainte de sosire, tot orașul era împînzit cu afișe care anunțau spectacolele noastre. Ziarele din oraș au publicat dări de seamă entuziaste și fotografii de la spectacolele noastre. Avem aici un număr din ziarul „Le Patriote". Iată ce scrie: „Studenții — dansatori, cîntăreți, muzicieni din București au prezentat un spectacol de o prospețime și de o veselie seducătoare sîmbătă seara în marele amfiteatru al facultății de litere. Spectatorii au bisat majoritatea cîntăreților. Cu costume brodate de un gust deosebit, dansatorii din București au prezentat cu veselie și grație dansurile unui folclor pe care Romînia îl păstrează și-l îmbogățește cu dragoste". Intr-una din seri, postul de radio Toulouse a transmis un program de muzică populară romînească interpretat de studenții romîni.

...Studenții toulousieni au o străveche tradiție: „Ordinul Titinei". Desigur, doriți să aflați amănunte în legătură cu acest ordin. E o susetă legată cu o panglică, căci — spun ei — studenții nu-s decît niște copii mari. Cu „Ordinul Titinei", ei „decorează" pe artiștii lor preferați. Grupul nostru a fost și el „decorat" cu acest „ordin". În diploma care ni s-a înmînat scrie: „Dorim, — se spune acolo printre altele — să înlăturăm tot ce ne desparte și să dezvoltăm tot ce ne apropie".

La Toulouse am avut prilejul să cunoaștem cîțiva romîni care trăiesc de mai mulți ani în Franța. Printre ei — doctorul Bargony, reprezentantul asociației Franța-Romînia, care, deși e plecat de mai bine de 20 de ani din patrie, n-a uitat că s-a născut și e crescut pe plaiurile romînești. Intr-o seară, după spectacol, a venit la noi un om încă tînăr. După îmbrăcăminte și după palmele-i bătătorite am văzut deîndată că-i muncitor. Am aflat că, e dulgher și se numește Popa, de loc dintr-un sat de lîngă Deva. In timpul războiului a fost luat prizonier de trupele hitleriste și a stat mult timp într-un lagăr din Germania occidentală. De vreo 10 ani e în Franța. O duce greu, adesea n-are unde lucra, deoarece sînt preferați cînd se ivește lucru, șomerii francezi. Cu lacrimi în ochi ne-a mulțumit pentru cîntecele auzite și pentru dansurile prezentate de noi. Ne-a povestit că a făcut cerere să se reîntoarcă în patrie. La plecarea din Toulouse, ne-a condus la gară. Cînd trenul s-a pus în mișcare, ne-a strigat de cîteva ori, cu glasul înnecat de plîns:

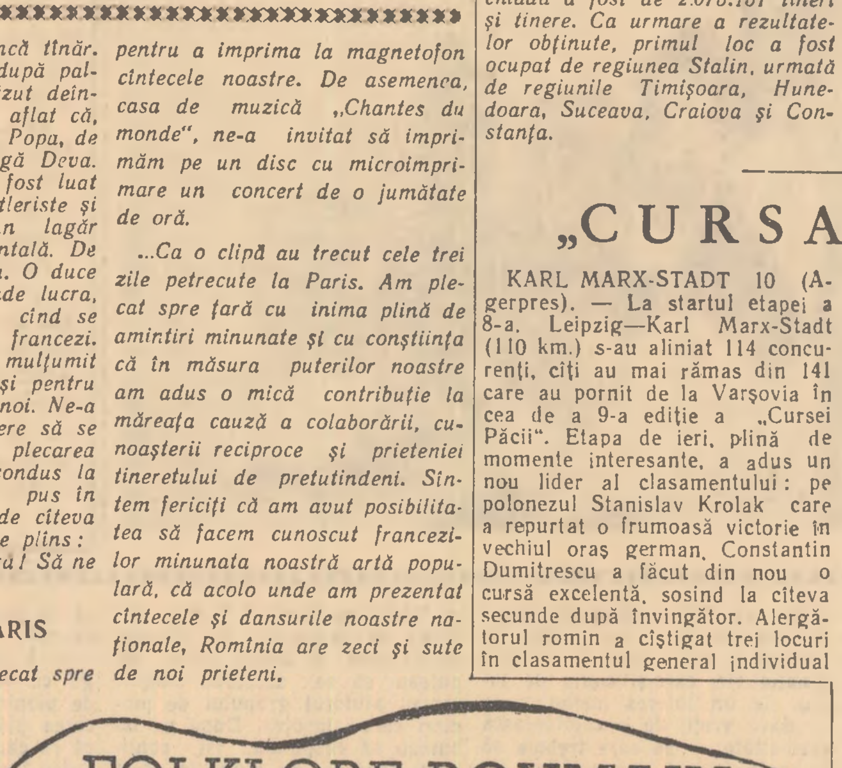
— Să ne vedem în țară! Să ne vedem în țară!

TREI ZILE LA PARIS

Din Toulouse am plecat spre capitala Franței. Studenții parizieni ne-au găzduit chiar în mijlocul lor. Am locuit în celebrul cartier Latin, peste drum de universitatea Sorbona și am mîncat în restaurantele studențești. Am vizitat monumentele de artă și multe muzee din acest splendid oraș. Din turnul Eifel am admirat panorama Parisului, iar la Luvru am stat ore întregi în fața picturilor marilor maeștri ai penelului pe care i-a dat omenirea.

Colegii francezi ne-au invitat la o premieră dată de studenți la vestitul teatru „Comedie française", unde se prezenta o piesă de Marivaux, ce nu s-a mai jucat de 200 de ani. Radioul francez ne-a solicitat concursul pentru a imprima la magnetofon cîntecele noastre. De asemenea, casa de muzică „Chantes du monde", ne-a invitat să imprimăm pe un disc cu microimprimare un concert de o jumătate de oră.

...Ca o clipă au trecut cele trei zile petrecute la Paris. Am plecat spre țară cu inima plină de amintiri minunate și cu conștiința că în măsura puterilor noastre am adus o mică contribuție la măreața cauză a colaborării, cunoașterii reciproce și prieteniei tineretului de pretutindeni. Sîntem fericiți că am avut posibilitatea să facem cunoscut francezilor minunata noastră artă populară, că acolo unde am prezentat cîntecele și dansurile noastre naționale, Romînia are zeci și sute de noi prieteni.

Presa franceză a dat o atenție deosebită spectacolelor ansamblului studențesc din R.P.R. care a vizitat Franța.
Iată mai sus un clișeu apărut în ziarul „La Dépêche du Midi" din Toulouse însoțit de un text care anunță spectacolul ce avea loc în acea zi în localitate.

„Scînteia tineretului"
11 mai 1956
Pag. 4-a

Sport

De curînd a avut loc ședința lărgită a Comisiei centrale de organizare a „Spartachiadei de iarnă a tineretului" cu care prilej s-a analizat desfășurarea Spartachiadei și au fost premiate comisiile regionale fruntașe în această competiție. Intr-o amplă expunere, tov. I. Circei, președintele Comisiei centrale de organizare a „Spartachiadei de iarnă a tineretului", a subliniat succesul de care s-a bucurat această competiție în întreaga țară. Vorbitorul a arătat că numărul participanților la Spartachiadă a fost de 2.073.131 tineri și tinere. Ca urmare a rezultatelor obținute, primul loc a fost ocupat de regiunea Stalin, urmată de regiunile Timișoara, Hunedoara, Suceava, Craiova și Constanța.

Pentru mobilizarea celui mai mare număr de tineri în competițiile sportive de mase, Comitetul Central al U.T.M. a acordat Comitetului regional U.T.M. Craiova Steagul C.C. al U.T.M. De asemenea, Comisia centrală a acordat Cupele „Spartachiadei de iarnă a tineretului" comisiilor regionale Stalin, Timișoara și Hunedoara clasate pe primele trei locuri.

In fotografie, un aspect din timpul festivității de decernare a premiilor. Tov. I. Mihăilă, adjunct cu problemele de sport din comitetul regional U.T.M. Stalin vorbește despre hotărîrea tinerilor din această regiune de a obține noi succese și în cadrul întrecerilor din cadrul Spartachiadei de vară a tineretului.

„CURSA PĂCII"

KARL MARX-STADT 10 (Agerpres). — La startul etapei a 8-a Leipzig—Karl Marx-Stadt (110 km.) s-au aliniat 114 concurenți, cîți au mai rămas din 141 care au pornit de la Varșovia în cea de a 9-a ediție a „Cursei Păcii". Etapa de ieri, plină de momente interesante, a adus un nou lider al clasamentului: pe polonezul Stanislav Krolak care a repurtat o frumoasă victorie în vechiul oraș german. Constantin Dumitrescu a făcut din nou o cursă excelentă, sosind la cîteva secunde după învingător. Alergătorul romîn a cîștigat trei locuri în clasamentul general individual și se menține în lupta pentru tricoul galben.

Clasamentul etapei: 1. Krolak (R.P.P.) a parcurs 190 km. în 5h.02'56"; 2 Amell (Suedia) același timp; 3. Cestari (Italia) 5h.03'06"; 4. Krivka (R. Ceh.) același timp; 5. C. Dumitrescu (R.P.R.) 5h.03'10"; 6. Kolumbet (U.R.S.S.) 5h.03'13". 7. Berra (Belgia) 5h.03'13". Ion Vasile s-a clasat pe locul 20 în 5h.03'31". Șandru și Moiceanu au realizat timpul de 5h.11'12", iar Poreceanu și Zanoni 5h.19'10". Ciclistul bulgar Hristov a abandonat.

Pe echipe etapa a fost cîștigată de Belgia, urmată de R.P. Polonă, U.R.S.S., R. Cehoslovacă și R.P.R.

Clasamentul general individual: 1. Krolak (R.P.P.) 38h.02'48"; 2. Kolumbet (U.R.S.S.) 38h.03'33"; 3. Nyman (Finlanda) 38h.03'52"; 4. C. Dumitrescu (R. P. R.) 38h.08'18"; 5. Wolfs (Olanda) 38h.11'22"; 6. Vostriakov (URSS) 38h.11'45"; 7. Meister II (R.D.G.) 38h.13'38"; 8. Berra (Belgia) 38h.15'02"; 9. Cestari (Italia) 38h.15'33"; 10. Svab (R. Cehoslovacă) 38h.17'52". Pe echipe continuă să conducă R. P. Polonă urmată de U.R.S.S. Echipa R.P.R. ocupă locul 7 la 4'04" în urma echipei R. P. Bulgaria. Astăzi este zi de repaus la Karl Marx-Stadt. Mîine se dispută etapa a 9-a: Karl Marx-Stadt—Karlovy Vary (141 km.).

Cehoslovacia — Elveția la fotbal 6-1

Joi a avut loc la Geneva în prezența a peste 25.000 de spectatori întîlnirea amicală de fotbal dintre echipele selecționate ale R. Cehoslovace și Elveției. Fotbaliștii cehoslovaci au jucat excepțional repurtînd o strălucită victorie cu scorul de 6—1.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52